

WEEKBLAD

4 frank per nummer

ROBBEDOES

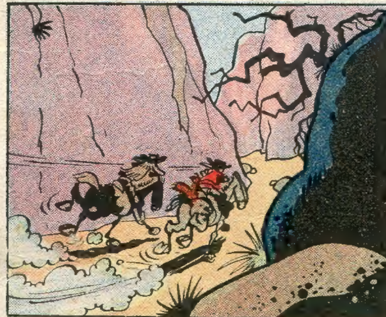
12e JAARGANG. — Nr 532. — 8 JUNI 1950. — 24 BLZ.

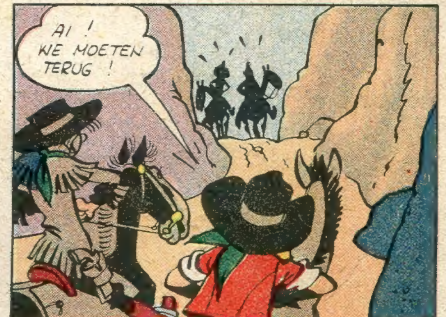






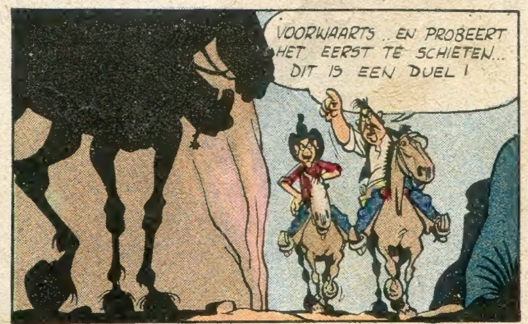












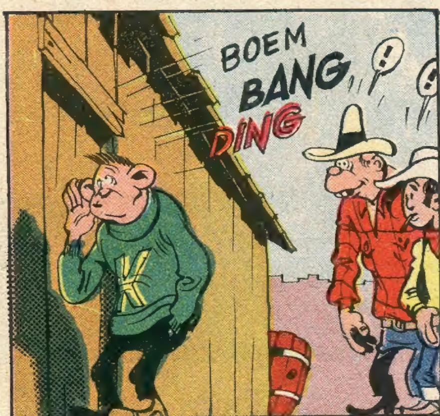




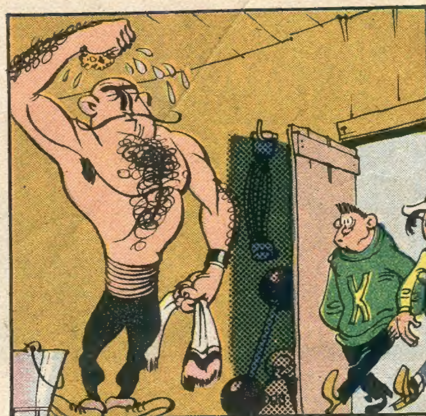


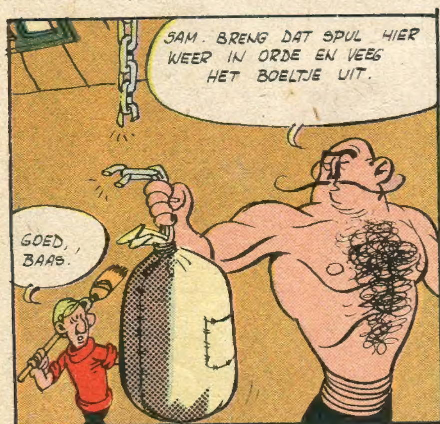
LUCKY LUKE

LUCKY LUKE EN SIMON DE SLAGER WACHTEN TOT KELLY DE DODER KLAAR IS MET ZIJN OEFENINGEN...



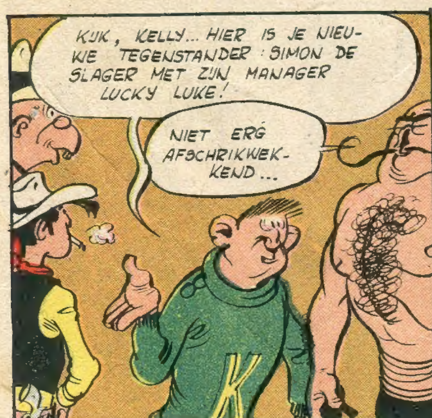


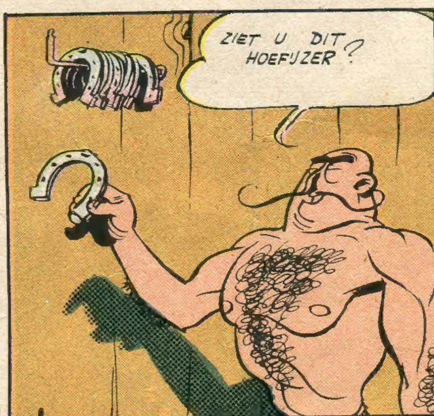






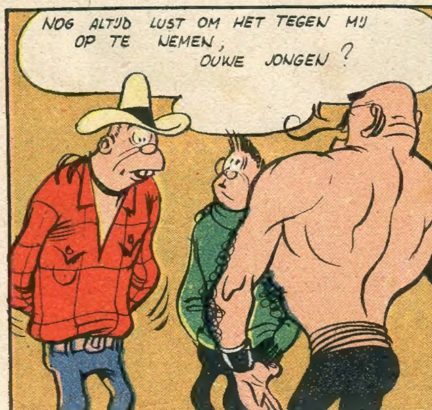














SURCOUF DE KAPERSKONING

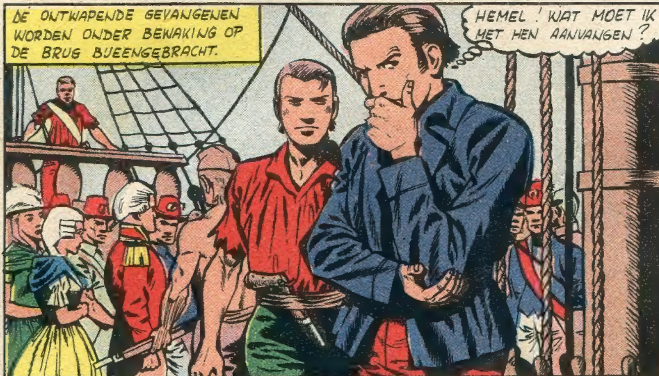


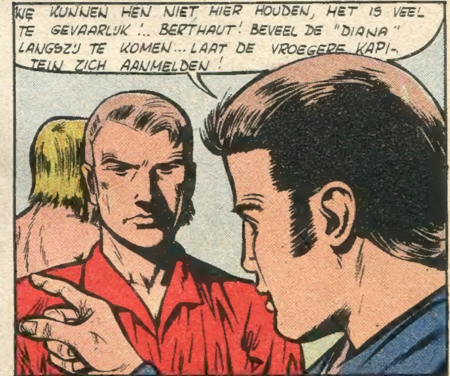
MET EEN HANDJEVOL GETROUWEN HEEFT SURCOUF DE OVERWINNING AFGEDWONGEN. DE ENGELSEN GEVEN ZICH OVER.

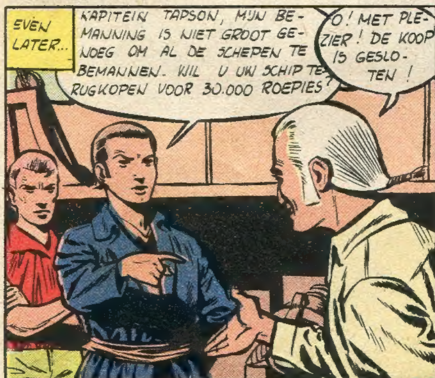




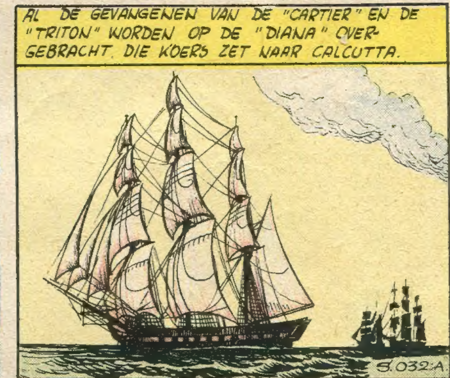


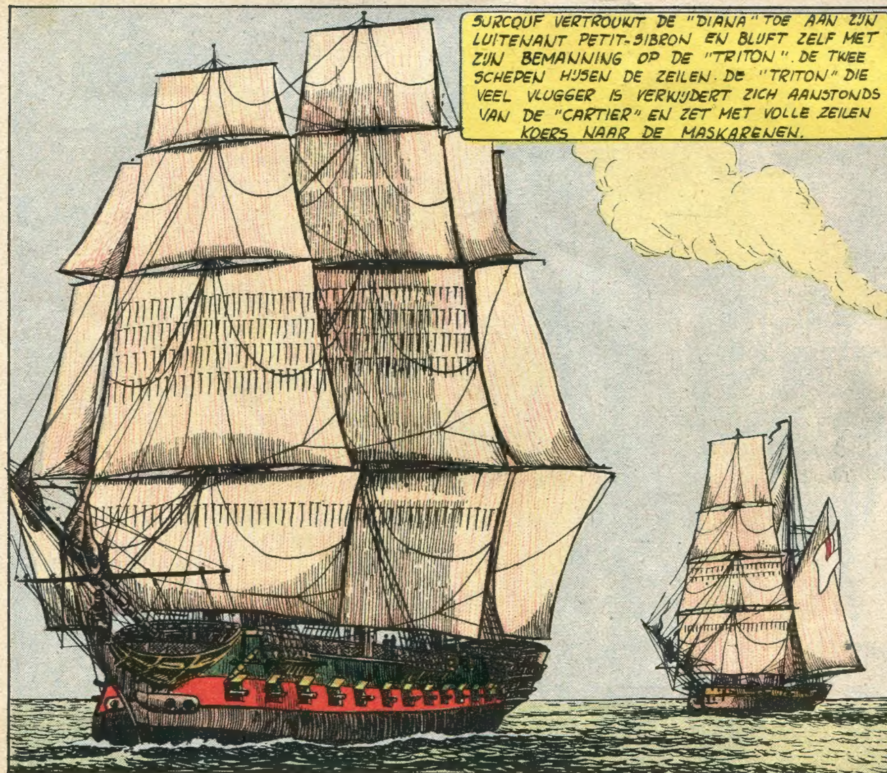
















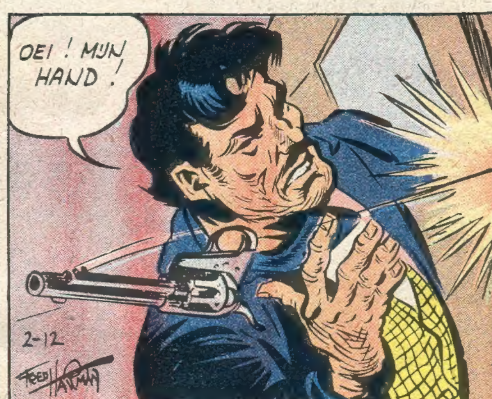


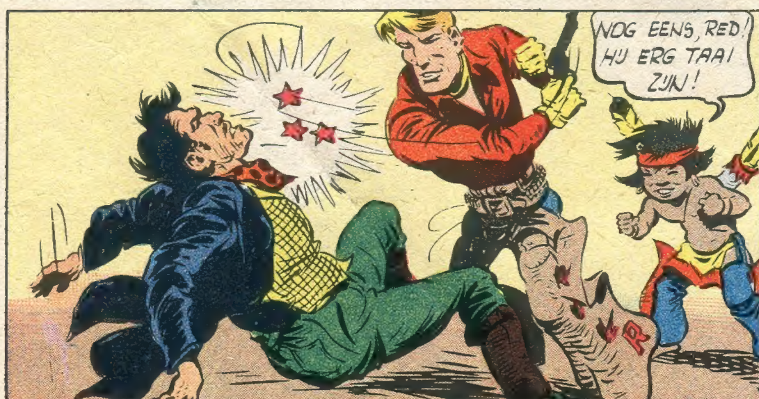














Gevaarlijke jacht !

— Feitelijk dient de aap toch nergens anders toe dan om opgesloten en bewonderd te worden in een of andere Zoo, had P. K. eens een Robbedoesrakker horen beweren.

Maar daarmee is onze uitstekende apenkenner het niet eens. In Zuid-Oost-Azië, wist Piet ons te vertellen, wordt de aap gebruikt om... kokosnoten uit de palmen te halen en in Abessinië wordt de huid van de prachtige Guerezza-aap verkocht als handelsartikel.

Tot slot wil Piet ons nog iets vertellen over de grootste van alle apen : de Gorilla.

Gewoonlijk leven de Gorilla's in families, samen bezetten ze een klein gebied en verdedigen dit hardnekkig tegen iedere indringer. Gorilla's treft men bijna uitsluitend aan in het dichte oerwoud. Waar het oerwoud onder de bijl van de ontginners valt, verlaten ook de gorilla's de streek. Daaruit is het te verklaren, dat hun aantal geleidelijk afneemt. Het talrijkst blijken ze nog te zijn in het centrum van Afrika en in het Kivoe-gebied.

Dat de jacht op gorilla's geen kinderspel is, valt licht te begrijpen, aangezien de jagers verplicht zijn tot in het hartje van het oerwoud door te dringen.

Als de jager er in geslaagd is, de gorilla's te achterhalen, laat vader gorilla de wijfjes en de jongen lopen. Hijzelf blijft wachten en begint met zware, doffe slagen op zijn borst te kloppen dat het woud dreunt van de holle slagen. Meteen stoot hij een afgebroken, scherp geblaf uit, dat langzamerhand overgaat in een diep en akelig gebrom. Vlugger en vlugger slaat hij op zijn borst, dan op de grond om zich heen, tot hij eindelijk, op vier poten, in het wilde losstormt.

Nu is het ogenblik gekomen om te schieten, anders zou hij zijn vervolgers wel eens op een minder zachte manier kunnen omhelzen...

Maar laat ons liever P. K. hartelijk de hand drukken en danken voor zijn hoogst gewaardeerde apenwijsheid. We hebben er trouwens nooit aan getwijfeld, dat hij op dat gebied zeer beslagen was !



(30)

KORTE SAMENVATTING. — In zijn strijd met de Maleise Kris heeft de Grote Baas van de Rode Vleugel zich met zijn jongens en nieuwe helpers naar het binnenland van Borneo begeven. Op een avond raakt het kamp in de war door een overstroming, die alles dreigt te verzwelgen. Jan en de Chinees Tan zijn met hun prauwen door de stroming meegesleurd. Gelukkig kunnen ze mijlen verder de oever bereiken en stoten bijna op een groep van de Maleise Kris. Ze besluiten, alles in het werk te stellen om de Grote Baas te waarschuwen. Maar door een ongelukkig toeval worden ze door de Maleise Kris gevangen genomen. Intussen worden de Grote Baas en zijn helpers door de Maleise Kris in een hinderlaag gelokt. Op het laatste nippertje krijgen ze hulp van Jan, die door Tan uit de handen van de Kris bevrijd wordt.

Karel zette een meewarig gezicht en zei :

— Als ik m'n duim wegtrek, begint hij weer zo hard te huilen, dat heel het dorp ervan in elkaar zou vallen.

De Grote Baas kwam dichterbij en keek verbaasd naar het kleine Kelabietenjochie, dat rustig en vredig lag te slapen en almaar aan Karels duim bleef zuigen.

Een uurtje later wist heel de expeditie, dat Karel een baby in slaap gesust had met zijn duim. Er werd natuurlijk om gelachen en meer dan eens brachten de Chinezen Karel een maki, een aapje, en vroegen hem, het dier aan zijn duim te laten zuigen.

De jonge Hollander had gelukkig zin voor humor en een tijdlang moest hij met een glimlach de bijnaam « kindermeid » dulden.

Het was trouwens aan dat onverwachte avontuurtje met de Kelabieten-spruit te danken, dat de Rode Vleugel tenslotte vrede sluiten kon met de inboorlingen.

Toen Karel die avond met zijn beschermeling op zijn arm ging wandelen, sprong plots een opgewonden en angstige vrouw voor hem. Ze keek strak naar de baby en Karel begreep onmiddellijk, dat het haar kindje was. Karel glimlachte tegen haar, ging dichterbij en reikte het kindje over.

De moeder greep het vast, rukte het naar haar toe. Ze drukte het tegen haar borst en wilde ermee wegrennen. Maar daar was het jochie het niet mee eens ! Het begon te brullen en te protesteren. Moeder moest wel toegeven tegen wil en dank. Ze bleef staan, draaide zich om en gaf Karel het nikkertje terug, die het in zijn armen wiegde en probeerde te sussen, tot het tenslotte weer schaterde van de pret.

De Kelabieten schenen begrepen te hebben. Uit de struiken kwam een man te voorschijn, die zijn armen omhoog stak om duidelijk te laten zien, dat hij met vredelievende bedoelingen kwam. Weldra vormde zich een eindje verder een opgewonden groepje mannen, die druk praatten en gebaren maakten.

De man, die het eerst uit het struikgewas te voorschijn gekomen was, ging traag naar Karel toe en schoof Karel's linkermouw wat naar omhoog. Lang staarde hij naar de blote arm en dan schudde hij verbaasd het hoofd. Hetzelfde deed hij met Jan en dan met de Grote Baas. Dan begon hij er wat geruster uit te zien.

Toûnar kwam nu ook aanzetten en deed dienst als tolk.

— Ze dachten, dat wij mannen waren van de Maleise Kris, vertaalde hij.

— Zeg hem, dat we integendeel gekomen zijn om tegen de Maleise Kris te vechten !

De conversatie liep niet vlot van stapel tussen de Filippijn en de Kelabiet. Maar tenslotte slaagde Tounar er toch in, hem te begrijpen en te vertalen :

— Hij zeggen, vijanden van de Maleise Kris dood zijn in het ravijn en Maleise Kris nu hier komen om alle rijst en alkohol op te eisen.

— Zeg hem, dat wij de Maleise Kris verslagen hebben.

— Hij zeggen, strijd nog niet ten einde zijn. Maleise Kris nog sterke vesting hebben, onneembaar.



Met de vleesklomp tussen zijn tanden draaide hij zich dan naar de Grote Baas en stak zijn gezicht naar hem toe...

En na een moeizame uitleg van de Kelabiet, ging hij voort :

— Hij ook zeggen, zij met ons willen meevechten, als wij Maleise Kris verslaan en doden.

Nu begon de Grote Baas zich ook voor het gesprek te interesseren. Op zijn bevel stelde Tounar de Kelabiet in alle opzichten gerust.

— Zeg hem, dat wij de Rode Vleugel zijn.

— Maar Baas ! Hoe wil je, dat die Kelabiet weet, wat de Rode Vleugel is ?

Maar Karel had zich weer eens vergist ! Want na enkele minuten heen en weer praten, kwam uit het groepje Kelabieten, dat zich langzamerhand rond de blanken had verzameld, een man te voorschijn, die naar de chef der expeditie ging. Hij sprak een verward koeterwaals, dat haast onverstaanbaar was. Maar met wat inspanning konden ze hem toch begrijpen.

— Jij Grote Baas zijn ?

— Wel, Karel, zie je wel. Dat is tenminste al één inboorling, die ons kent !

Karel zette een beteuterd gezicht. Welke verrassingen stonden hen in Borneo nog te wachten !

— Ja, ik ben de Grote Baas.

— Voor jou ik iets hebben !

Achterdochtig nam de Grote Baas een papiertje aan, dat in vieren geplooid was. Hij was er bijna zeker van, dat het een bedreiging van de Maleise Kris was. Doch de boodschap bevatte eenvoudig de volgende woorden :

« Schenk je vertrouwen aan Omena. Hij zal je naar de zegepraal voeren. — Li-Tsjang. »

Zelfs hier, in het hartje van Borneo, had Li-Tsjang dus voor bondgenoten gezorgd, die de Rode Vleugel zouden helpen in de strijd tegen de Maleise Kris ! Het vertrouwen was met één slag volledig, zowel van de kant van de inboorlingen als van de kant van de Rode Vleugel. Een groot opperhoofd kwam naderbij en stak de Grote Baas een stuk rauw vlees toe.

De Grote Baas snapte niet goed, wat hij doen moest, en draaide zich naar Omena.

— Wat moet ik doen ?

— Jij vlees weigeren moeten en hij dan van eten, hij !

De Grote Baas deed, wat hem gezegd werd, en het opperhoofd zette zijn tanden in het vlees. Met de vleesklomp tussen zijn tanden draaide hij zich dan naar de Grote Baas en stak zijn gezicht naar hem toe.

Omena legde uit :

— Jij nu bijten in vlees en groot stuk aftrekken en opeten.

— Brrr, mompelde Jan. Dat zijn de nadelen, die verbonden zijn aan het leiderschap van de Rode Vleugel. Ik ben liever zijn nederige dienaar, dan deel te moeten nemen aan dergelijke ceremonieën !

Maar Jan had wat te vlug gesproken. De Kelabietenkrijgers aapten hun opperhoofd na, namen elk een stuk vlees in de mond en kozen el lid van de Rode Vleugel uit, om hen hun eerbied te betuigen.

Jan slokte op zijn beurt zijn rauw stuk vlees naar binnen en fluisterde Tsjeng, die naast hem stond, toe :

— Er zit iets hards in mijn stuk vlees. Ik vraag me af, of er geen tand is blijven inzitten van die Kelabiet.

— Mogelijk, bromde Tsjeng terug. Maar ik raad je niettemin aan, alles in te slikken en niets uit je mond te halen, zelfs de tand niet. Anders beledig je hen verschrikkelijk.

Moedig stouwde Jan de brok vlees door zijn keelgat. En toen kreeg hij als enige beloning een klak water in zijn gezicht.

De Kelabieten hadden een rietstengel tussen hun lippen gestoken, hun mond vol water gezogen en waren nu hun gasten aan het besproeien. Een nieuwe eerbetuiging !

— Warempel, zei Jan woest, we mogen nog van geluk spreken, dat we hun vijanden niet zijn. Als ze hun vrienden zo behandelen, wat zouden ze dan met ons gedaan hebben, als ze ons gevangen genomen hadden !

— Als ik het goed begrepen heb, zei Karel, zouden ze dan ons hoofd afgesneden hebben, op een paal gestoken en op hun rijstvelden tentoongesteld.

Weldra bemerkten ze dat de feestelijkheden nog maar pas begonnen waren. De inboorlingen kwamen op het dorpsplein met reusachtige urnen aansjouwen, even groot als zijzelf en drie keer zo omvangrijk. Ze plonsden hun kalebassen in het vocht, waarmee de kruiken gevuld waren, en lieten ze vol lopen. Ieder lid van de Rode Vleugel kreeg een kalebas.

— Drinken, zei Omena knikkend. Dat goede drank voor grote krijgers.

Er viel niet tegen te sputteren. Ze moesten drinken en drinken en steeds maar drinken. Voor hij de kalebas aan z'n mond zette, vroeg Jan half luidop, of ze eigenlijk van plan waren, om hen in groep te vergiftigen. Maar toen hij een teug genomen had, straalde hij van genoegen.

— Maar dat is een godendrank ! Een gesuikerde cocktail, zou je zeggen.

Na een lange en ingewikkelde uitleg kon Omena hen aan het verstand brengen, dat het goedje een mengsel was van rijst, honing, maniok, ananas en bananen, die men had laten gisten, totdat de brei sterk gealkoholiseerd was.

Die avond was heel het Kelabietendorp dronken en de jongens van de Rode Vleugel waren merkwaardig vrolijk en opgeruimd. Niettemin had de Grote Baas wachten geplaatst aan de rand van het dorp en op het dorpsplein had hij een kleine versterking laten bouwen met pakken en balen De Maleise Kris mocht van de algemene vrolijkheid geen gebruik maken, om hen onverhoeds op het lijf te vallen.

De volgende morgen was het dorp weer rustig. De Rode Vleugel vernam, dat de Maleise Kris de Kelabietenstammen van de hoogvlakte had onderworpen en schatplichtig gemaakt. Tot nu toe hadden ze gewillig gehoorzaamd, bang als ze waren voor de wapens en de overmacht van de Maleise Kris. Maar de komst van de Grote Baas met zijn troep had hen nieuwe hoop gegeven. Een voor een kwamen de opperhoofden zich met hun krijgers aanmelden en, met Omena als tolk, boden ze hun diensten aan.

— Ze kennen de ligging van de tempel, legde de Grote Baas z'n jongens uit, toen hij ze voor een krijgsraad bij elkaar geroepen had. En wat meer is : ze beweren, dat ze de bespieders, die op het ogenblik vast en zeker het dorp liggen te beloeren, om de tuin kunnen leiden en ons langs omwegen naar de tempel zullen brengen. Daar zullen we een verrassingsoverval plegen.

— We zouden zelfs kunnen proberen, stelde Henry voor, een troep de tempel in te sturen. Als ik het geval goed begrepen heb, zijn er daarbinnen Zwarte Krissen, die de Chinezen bewaken. Waarom zouden we er niet enkele mannetjes tussen proberen te smokkelen ? In zo'n grote troep zal het niet opvallen...

HOOFDSTUK XXXII

DE AANVAL OP DE TEMPEL

TROEPEN koelies, ieder geleid door een blanke met een rode kris op zijn arm getatoeëerd, beklom het kronkelpad, dat naar de tempel leidde.

Henry had 't met zijn troepje mannen niet lastig gehad, om zich bij de vijand aan te sluiten. Hij was uit een bosje struikgewas te voorschijn gekomen, had enkele woorden in dialect gebruld en met zijn armen gezwaaid. En ze waren de anderen gevolgd.

Eindelijk arriveerden ze op het reusachtige plein, waar de tempel van Najar-Poetal was opgericht. Een ogenblik stond Henry als verpletterd door de ontzagwekkende massa van het gebouw. Het torende hoog boven de jungle en strekte zijn grimmige, grijnzende monsterkoppen naar alle richtingen uit.

(Wordt vervolgd.)

Clubnieuws

ONS REFERENDUM

Eerlijk gezegd, ik had niet gedacht, dat veel rakkers en rakkeresjes antwoord zouden geven op het referendum-vraagje. Daarom heeft het me zo buitengewoon veel genoegen gedaan, dat enkele honderden clubleden zich de moeite hebben gegeven, hun geweten te onderzoeken en me openhartig hebben geschreven, wat ze in dit geval zouden gedaan hebben. Dit is een goed teken. Een beter teken is het nog, dat in **alle** antwoorden de gezonde Robbedoesgeest tot uiting komt. Natuurlijk zijn ze nogal uiteenlopend, wat details betreft, maar achter alle oplossingen voel ik een warm kloppend hart. Nergens een spoor van krenterigheid of kleinzieligheid.

De meest nobele oplossing werd gevonden door **RI-RANK** uit **O. L. Vrouw-Lombeek.**

« Ik zou aan alle clubleden vragen om een kleine bijdrage te storten, schrijft hij. Als de ingezamelde som niet voldoende zou zijn, dan zou ik zelf thuis blijven en het nieuwe clublid in mijn plaats laten gaan. »

Daarmee bewijst Ri-Rank, dat hij een diep besef heeft van zijn leidersplichten. Een leider moet zich kunnen opofferen voor de leden van zijn club. Toch meen ik, dat hij zijn edelmoedigheid iets te ver drijft, en dat hij daarbij de practische zijde uit het oog verliest.

Want als een plaatselijke club een uitstapje organiseert, dan moet de leider er toch bij zijn om desnoods leiding te kunnen geven. Als een schip uitvaart, dan blijft de kapitein toch niet aan de wal staan. Toch moet ik Ri-Rank van harte feliciteren met zijn oplossing.

De andere antwoorden kunnen als volgt samengevat worden : « De clubleden moeten er samen iets op vinden, opdat het nieuwe lid zou mee kunnen. » En dat is inderdaad wat ik zelf ook zou voorstellen. In dit geval zijn de mogelijkheden haast onbeperkt. De clubleden kunnen bijvoorbeeld de nodige som voorschieten aan het nieuwe lid en hem vragen, ze terug te betalen als hij wat beter bij kas is. Ze kunnen ook samen een bizondere inspanning doen om een kleinigheid te verdienen. Ze kunnen de onkosten wat bekrimpen, door bijvoorbeeld een ander tochtje te organiseren. Ze kunnen het nog een paar weken uitstellen. Enzovoort.

EEN NIEUWE REFERENDUM-VRAAG

Gezien het succes van de eerste refendum-vraag, kan ik niet weerstaan aan de bekoring, een tweede te stellen. Ik ben er van overtuigd, dat heel wat leiders van plaatselijke clubs zichzelf al die vraag hebben gesteld. Het geval heeft zich trouwens werkelijk voorgedaan in het college te D. Toen de Latijnse leraar op een morgen in de klas kwam, lag de wereldbol lelijk toegetakeld op de grond. Een onderzoek werd ingesteld en een leerling gestraft. Nu wist de leider van de plaatselijke Robbedoesclub, dat die leerling niet schuldig kon zijn, omdat een van zijn clubleden de wereldbol bij ongeluk van het rek had doen tuimelen. Alleen de leider en de schuldige zelf wisten daarvan. De schuldige zelf zweeg als vermoord, wat we zeer erg kunnen noemen voor een Robbedoesrakker. Nu stelde zich voor de clubleider een echte gewetenskwestie. Moest hij zijn clublid verklikken ? Moest hij zwijgen uit clubsolidariteit ? Was er werkelijk geen andere oplossing tussen deze twee uitersten ?

Ik ben benieuwd, hoe onze Robbedoesrakkers en -rakkeresjes dit moeilijke vraagstuk zouden aanpakken. Schrijf me gauw een briefje.

OPROEPEN

Rakkers van **Sint-Niklaas,** sluit aan bij de plaatselijke club « De vliegende Tijgers ». Er wordt geknutseld, gekampeerd, postzegels verzameld, enz. Wij hebben ook al een tent en er liggen grootse plannen klaar voor kampeertochten. Wij hebben samen al een poppekast, een Douglas-vliegtuig en een projector vervaardigd. Er zit fut in ons clubje. Als er ook fut zit in jou, kom dan bij ons. Zich wenden tot Frans Lyssen, Prinses-Marie-Josèstraat 1. 's Avonds vanaf 7.15 uur.

Alle rakkers van **Bredene** (9 tot 13 j.), die iets voelen voor gezond vermaak, moeten aansluiten bij de plaatselijke Robbedoesclub. Zich wenden tot André De Cuyper, Driftweg 103, Bredene-Duinen, alle dagen van 5 tot 6 u.

Rakkeresje Denise Verstappen, Van **Iseghemlaan 89, Oostende,** wil haar plan om een **letterkundige correspondentie-club** voor meisjes te stichten, zo maar niet opgeven. De hulp van Rikketik uit Antwerpen werd haar al toegezegd Welke rakkeresjes doen nog mee met deze twee **dappere** knollenplanteresjes ? Die schrijven gauw een briefje aan Denise.

DE PATROELJE der Adelaren





















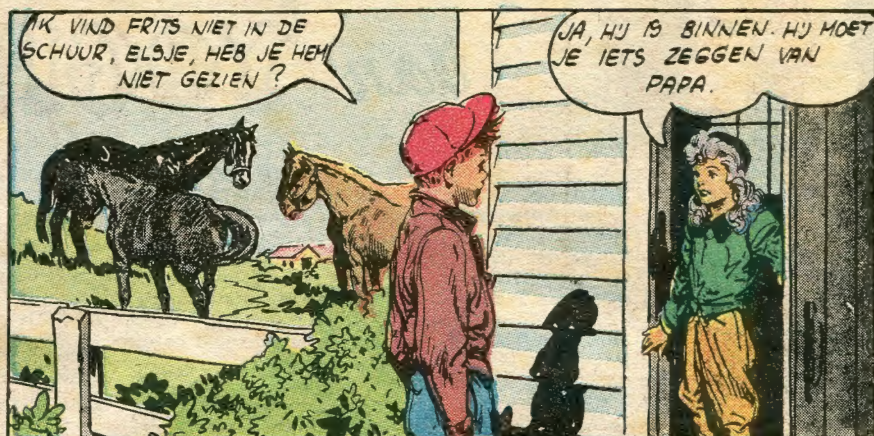




RIK RAKKERS

DOOR FRANK GODWIN



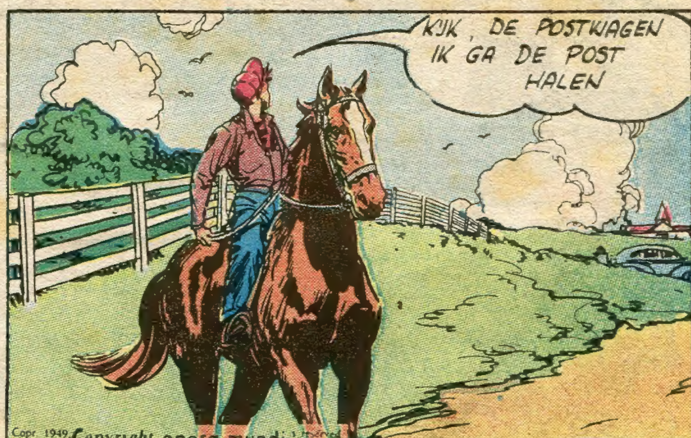










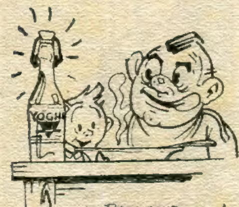






Snuffeltje vertelt...

Voor liefhebbers van YOGHURT!













Door de énen verfoeid, door de anderen aanbeden. Hoe het ook zij, **ZWARTE BISON** uit **Antwerpen,** yoghurt (of joghurt) is een bij uitstek voedzame en gezonde drank. Of noem je het liever pap? Yoghurt is een Slavisch woord. Wat ons niet verwonderen moet, want in de Slavische landen is ze zowat de nationale drank. Vooral de Bulgaren zijn er verzot op. Wij weten allemaal dat ze uit melk bereid wordt. Maar hoe?

Men krijgt yoghurt op twee manieren :

1. De melk wordt gekookt, of gepasteuriseerd. Dikwijls wordt ze « ingedampt », waardoor haar volume tot twee derde, of tot de helft wordt verminderd. Dergelijke yoghurt zal nauurlijk nog krachtiger, maar ook duurder worden! Dan wordt de temperatuur weer gebracht op 40 tot 50 graden Celsius. De melk wordt met de yoghurtgiststof vermengd en men laat ze vijf tot zeven uur staan. Dan heb je yoghurt! Het vermengen met de giststof noemt men « enten » en het entmiddel is een poeder, verkregen uit gedroogde yoghurt.

2. Men kan ook aan melk een beetje yoghurt van de vorige dag toevoegen. De bacteriën — want dat zijn het, maar van een goedaardige soort, — ontwikkelen zich verder en zo kan men elke dag opnieuw doen. Deze methode eist echter een onafgebroken bereiding, anders zouden de yoghurtbacteriën verzuren! Hoe dat? Wel de yoghurtstof bevat twee soorten bacteriën : melkzuurbacteriën en de eigenlijke yoghurtbacteriën. Als de massa niet in verse melk gemengd wordt, overwoekeren de melkzuurbacteriën al spoedig de yoghurtbacteriën. Dit ondervind je in yoghurt, die niet al te vers meer is. Het drankje smaakt prikkelend zuur.

Yoghurt is zeer licht verteerbaar door de lichte verzuring. Zijn bacteriën doden in de ingewanden de schadelijke, die aanwezig kunnen zijn.

Als je yoghurt zelf wil bereiden, kun je bij een drogist yoghurt-giststof kopen. De nodige inlichtingen aangaande het gebruik vind je zeker aangewezen.

YOGHURTBLOEMPJES OF YOGHURTPLANTJES

Heel wat huismoeders bereiden een drank van melk, die ze een tijdje te trekken zetten op bloemkoolachtige witgele bloempjes Ze noemen deze drank ook yoghurt. Het is echter geen yoghurt, maar iets wat er familie van is Op ongeveer dezelfde wijze bereiden de Tartaarse volkeren een drank, die ze kefir noemen afgeleid van « keïf » = zich wel voelen). Ook de Arabieren zijn er liefhebbers van en beschouwen kefir als een geschenk van Mohammed! Zij noemen de entstof « gerst van de profeet ». Gerst heeft toch niets te maken met bloemkool! Of wel?

Dat zit zo : In gezwollen toestand vertoont de giststof de vorm van de bekende — en door het publiek foutief aldus genoemde — yoghurtplantjes. Droog hebben deze plantjes echter de grootte van een erwt of gerstekorrel Dus « gerst van de profeet ». Ook deze entstof bevat twee soorten bacteriën, zodat er wel veel gelijkenis is.

DE BEREIDING

Nieuwe korrels moeten in water geweekt worden, dat je tweemaal per dag moet verversen, tot ze flink gezwollen zijn. Dan moet er afgeroomde melk bij. Op een temperatuur van 16 tot 18 graden Celcius houden. Na enige tijd komen er korrels boven drijven Dat zijn de werkzame gistcellen. Die op de bodem blijven liggen bevatten de melkzuurbacillen. De zuur geworden en gegiste melk wordt dagelijks afgegoten en door nieuwe (gekookte) vervangen.

De Tartaren gaan nog verder en maken er een alcohol-houdende drank van. De aldus verzuurde melk mengen zij met de helft gekookte melk en laten het mengsel twee tot drie dagen gisten in... zakken van geitenleer (z. g. boerdjoeks). Men gebruikt echter ook gewone beugelflessen. Zo verkrijgt men een frisse, schuimende en aangenaam smakende drank. Die bevat echte alcohol daar de melksuiker zich in alcohol omzette. Bij de Kaukasische bergvolken is dit de volksdrank.

Wat er over een flesje yoghurt al niet te vertellen valt, hé?

Maar nu kunnen we de kwestie nog ingewikkelder maken. Want ik vertelde jullie nog niet, waar deze geheimzinnige entstof vandaan komt... Maar... dat weet ik zelf niet. Dat weet, geloof ik, niemand. Waar komen erwten en bonen vandaan? En eiken en beuken en... microben?

Natuurlijk van àndere erwten en bonen, van àndere eiken en beuken, van àndere microben Maar dat lost niets op. Er is natuurlijk eens een begin geweest. En het begin van yoghurt en kefir schijnt zo ver van ons af te liggen, dat wij er niet wijs meer uit worden Eén ding staat vast. Het zijn **levende** wezens en levende wezens kan geen enkel schepsel, ook de mens niet « vervaardigen »...

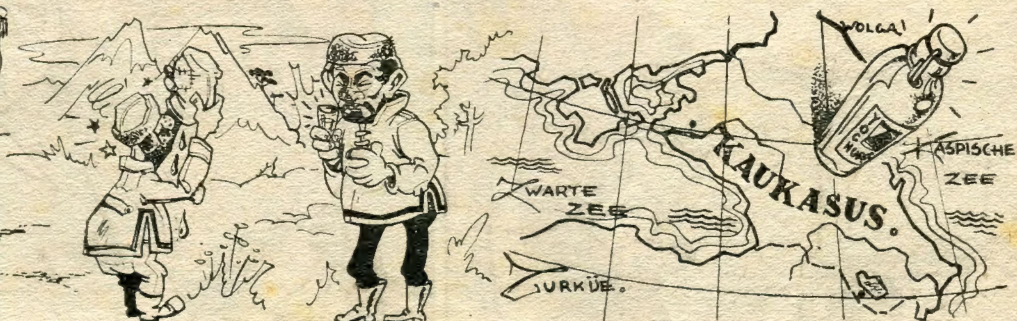
... Alle leven komt van één Levengever! de Schepper.

En zo eindigen we, zeer diepzinnig, onze beschouwing over kefir en yoghurt-bacteriën!

Met ROBBEDOES vooruit en vooraan!

jullie trouwe

SNUFFELTJE.





Ons burgerlijk vliegtuigen-register

We vervolgen onze bijdragen over de registraties van Belgische burgerlijke vliegtuigen. We herhalen nogmaals, dat, ten einde plaats te winnen, de OO-, die voor elke registratie komt, weggelaten wordt.

DAA, Piper Cub L-4H, Club des Aviateurs de Bruxelles, Brussel.
DAU, Tipsy B, Club Aéronautique Carolorégien, Charleroi.
DBJ, Piper Super Cruiser, J. De Bry, Diest.
DED, Percival Proctor V, Air-Transport, Brussel.
DEN, North American Navion, Vliegschool « De Coninck », Brussel.
DEO, Piper Cub J-2, Vier eigenaars, Gent.
DVL, Bellanca Cruisair D, A. Delruelle, Foret-Trooz.
EAB, Piper Cub L-4H, Sabena, Brussel.
EAE, idem.
EAF, Piper Cub L-4H, Cogea, Brussel.
EDS, Lockheed Lodestar, Air-Transport, Brussel.
EIA, Piper Cub L-4H, P. Moers, Tienen.
EPI, Piper Cub L-4H, « La Route de l'Air », vzwd., Waremme.
ERO, Ercoupe 415 CD, Sts. F. Marchal N. V., Molenbeek-Brussel.
ESM, Aeronca Super Chief, Union Motor de l'Entre-Sambre-et-Meuse, Mettet.
EXK, North American Navion, R. De Smet, Kortrijk.
EXO, Ercoupe 415 E, Antwerp Aviation Club, Antwerpen.
EXS, Stinson 108-3, Intair, Antwerpen.
FAA, Fairchild 24, Cogea, Brussel.
FAC, idem.
FAE, idem.
FAF, idem.
FAG, idem.
FAH, idem.
FCA, Piper PA-14, Cogea, Brussel.
FLY, Miles Falcon Six, A. Jaune, Anderlecht-Brussel.
FMA, Fairchild 24, Koninklijke Belgische Aero-Club, Brussel.
FRP, Piper Cub L-4H, Club Aéronautique Carolorégien, Charleroi.
FUN, Beechcraft Bonanza, Cogea, Brussel.
GAA, Piper Cub L-4H, Ghent Aviation Club, Gent.
GAB, idem.
GAC, idem.
GAD, Bucker Bestmann, G. Fecheyr en P. Voortman, Gent.
GAE, Piper Cub L-4H, Ghent Aviation Club, Gent.
GAF, Piper Super Cruiser, Ghent Aviation Club, Gent.
GAG, Piper Cub L-4H, G. De Gezelle, Gent.
GAI, Globe Swift, R. Vercautere, Gent.
GAO, Fairchild 24, A. Mast, Gent.
GAX, Cessna 140, R. Henkart, Gent.
GAY, Cessna 170, J. Dierman, Gent.
GAZ, Globe Swift, R. Deweirt, Gent.
GBA, Piper Cub L-4H, Les Grands Blessés de l'Aviation Belge, Brussel.
GEA, Piper Cub Special, Cogea, Brussel.
GEB, idem.
GEC, idem.
GED, idem.
GEE, idem.
GEF, idem.
GEG, Piper Cub L-4H, Cogea, Brussel.
GEH, idem.
GEI, idem.
GEJ, idem.
GEK, Piper Cub L-4H, M. Desmottes, Ukkel.
GEL, Piper Cub L-4H, Cogea, Brussel.
GEM, idem.
GIO, Aeronca Champion, G. Zurstrassen, Verviers.
GMA, Luscombe Silvair, Verviers-Aviation, Verviers.

(Vervolgt.)

ONS MAATSCHETSENHOEKJE

Lavochkin La-5



Eenpersoons Russische jager. Een 1540 PK. sterke motor. Bewapening bestaat uit twee 20 mm.-kanonnen en vier bommen van 50 Kgr. Spanwijdte 9,80 m. Lengte 8,46 m. Max.-snelheid 592 Km.-u. Kruissnelheid 400 Km.-u. Vliegbereik 640 Km.
(The Aeroplane Spotter. Copyright drawing.)

Vragenbus

M. Anthonis 27.163. — « Robbedoes » verkoopt geen plans van modelvliegtuigen. Die zul je je moeten aanschaffen in een gespecialiseerde winkel in Antwerpen of Brussel. - Hier gaat de verklaring der gevraagde woorden : Balsa hout : zeer lichte houtsoort, gemakkelijk te bewerken, o. a. met een Gilette-mesje. Wordt hoofdzakelijk gebruikt in de modelbouw, zowel voor vliegtuigen als scheepsmodellen. Langsliggers, hoofdliggers, achterliggers : de « latjes », waaruit een modelvliegtuig bestaat. Spanten : de verschillende schotten, waarop de liggers bevestigd worden. Vleugeltip : uiteinde van de vleugel. Mergriet : zeer buigbaar, ronde rietjes, gebruikt in de modelbouw. Kielvlak . het vertikale vlak achter aan een vliegtuig. Staartvlak : de vlakken van achter aan de romp van het vliegtuig. Dope : spanlak, speciale verf, waarmee een modelvliegtuig geschilderd wordt. Stabiliteit : eigenschap van een vliegtuig om regelmatig zonder schokken te vliegen. Stabilo : horizontaal staartvlak van een vliegtuig. Staartpen: verkeerd woord voor staartvlak, wordt niet gebruikt in goed Nederlands. Haaks : onder een hoek van 90 graden op iets geplaatst.

Black Boon 28.762. — Hartelijk dank voor de ons gezonden gegevens. Flink van je, dat je een eskader wil oprichten, maar, zoals je zelf al zegt, je bent nog wat jong om de leiding in handen te nemen. Ook moet je eerst lid worden van de Robbedoes Vlieg Club. Het is inderdaad niet voldoende, lid te zijn van de Robbedoes Club om een RVC-eskader op te richten. Indien je dus een luchtvaartenthousiast kunt vinden, die al 16 jaar is, en lid der RVC, dan zullen we graag de oproep plaatsen voor een eskader, waarvan hij dan de leiding in handen kan nemen.

Vlieger BOB.

Wat moet je doen om lid te worden van de Robbedoesclub ?

Ten eerste : Op een briefje schrijf je je naam en volledig adres, je geboorteplaats en datum en de schuilnaam, die je graag zou dragen.

Ten tweede : Daarbij voeg je een kleine foto om op je lidkaart te plakken. Als je geen foto bij de hand hebt, dan kan je die later ook zelf op de lidkaart aanbrengen.

Ten derde : Briefje en eventueel foto stop je in een enveloppe en daarbij voeg je 15 fr. in postzegels. Op de enveloppe schrijf je . Robbedoes, Ommeganckstraat 21. Antwerpen. Enkele dagen later ontvang je dan het mooie speldje van de Robbedoesclub en je persoonlijke lidkaart met de erewet en de sleutel van het geheimschrift. (Wie geen speldje verlangt, hoeft maar 2,50 fr. te betalen). De Hollandse lezers adresseren hun aanvragen aan Robbedoes, Bolwerk Zuid 56, Bergen op Zoom en betalen Fl. 1.20 per postwissel (20 cent in postzegels voor degenen, die geen speldje verlangen).

Sommige lezers, die zich « Robbedoes » niet geregeld bij een krantenverkoper kunnen aanschaffen, vragen de prijs van een abonnement. Voor hen laten we hier een lijstje volgen :

ABONNEMENT

van 15 Juni tot einde September :

VOOR NEDERLAND : Fl. 4.

VOOR BELGIE : Fr. 64.

Deze bedragen kunnen betaald worden : Voor Nederland : Per postwissel aan « Robbedoes », Bolwerk Zuid 56, Bergen op Zoom ; voor België : Door storting op Postrekening 3621.59 van « Robbedoes », Ommeganckstraat 21, Antwerpen.

Onze Correspondentie-dienst

Wil je graag corresponderen met een andere Robbedoeslezer of lezeresje ? Doe dan een beroep op onze correspondentie-dienst.

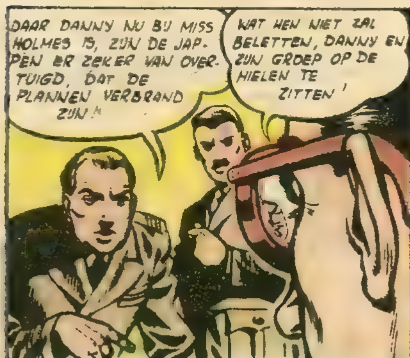
Het is heel eenvoudig : Je stuurt aan Robbedoes een briefje, waarin je opgeeft : je naam en volledig adres, je leeftijd, de gedane studies, het soort correspondent(e), waarmee je in betrekking wil komen en de onderwerpen, waarover je graag wil schrijven. Robbedoes zal je dan opnemen in zijn lijst van correspondenten en zo gauw een rakker of rakkeresje zich aanbiedt, die voor jou geschikt is, zal het adres je gestuurd worden. Jongens corresponderen alleen met jongens, meisjes alleen met meisjes. Ook niet clubleden mogen een correspondent aanvragen. Deze dienst is voor ALLE LEZERS volkomen gratis.

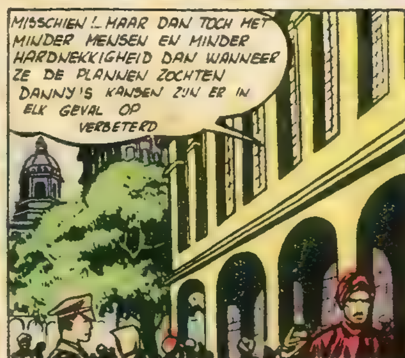
DE VLIEGENDE TIJGERS



BUCK, SUSAN, TAO EN SONS DWALEN ROND IN DE BIRMAANSE JUNGLE MET DE PLANNEN VAN HET BIRMA-OFFENSIEF. DE JAPPEN EN DE CHINESE VERRADER MO MAKEN JACHT OP HEN.

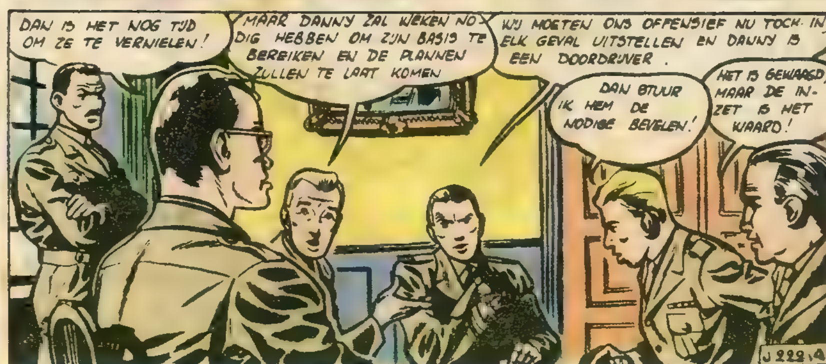














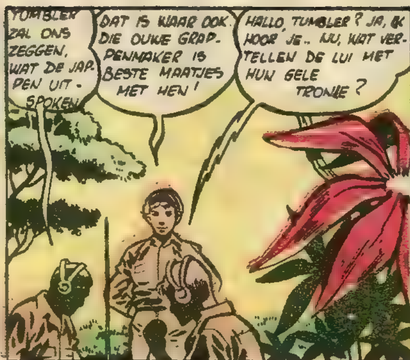




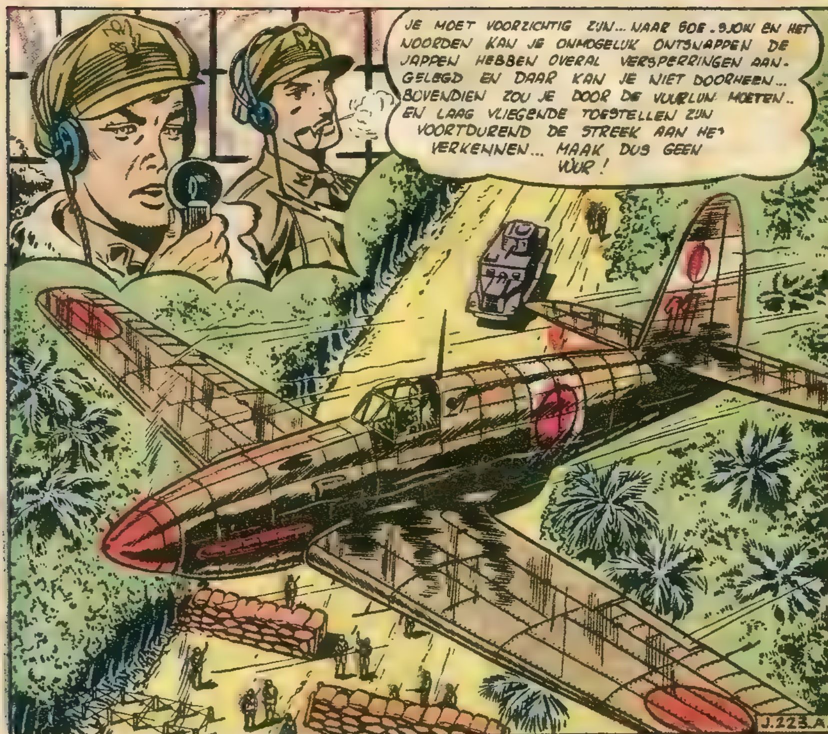





HALLO, B.S.T. 50.. HIER T.V 109.. IK GEEF U KAPITEIN TUMBLER!

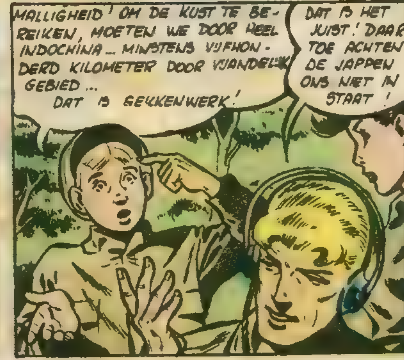

TUMBLER ZAL ONS ZEGGEN, WAT DE JAPPEN UIT-SPOKEN
DAT IS WAAR OOK. DIE OUWE GRAPPENMAKER IS BESTE MAATJES MET HEN!
HALLO, TUMBLER? JA, IK HOOR JE.. NU, WAT VERTELLEN DE LUI MET HUN GELE TRONIE?


ZE ZIJN VOLLEDIG DE KLUTS KWIJT... MO GEEFT GEEN TEKEN VAN LEVEN EN ZE DENKEN, DAT JIJ HEM OPGERUIMD HEBT EN DAT DE PLANNEN VERNIELD ZIJN.

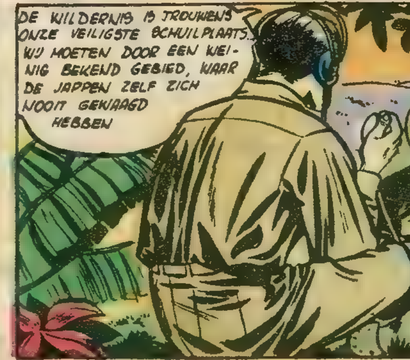

JE MOET VOORZICHTIG ZIJN... NAAR SOE-SJOW EN HET NOORDEN KAN JE ONMOGELIJK ONTSNAPPEN DE JAPPEN HEBBEN OVERAL VERSPERRINGEN AANGELEGD EN DAAR KAN JE NIET DOORHEEN... BOVENDIEN ZOU JE DOOR DE VUURLIJN MOETEN.. EN LAAG VLIEGENDE TOESTELLEN ZIJN VOORTDUREND DE STREEK AAN HET VERKENNEN... MAAK DUS GEEN VUUR!
J.223.A.


TENSLOTTE MARCHEREN VERSCHILLENDE GROEPEN KAO-DEÏ IN VERSNELD TEMPO NAAR DE SECTOR, WAAR JULLIE JE VERSCHULEN. ZE OMSINGELEN JULLIE.


JULLIE HEBBEN NIET DE MINSTE KANS OM ONS LANGS HET NOORDEN TE BEREIKEN GA DWARS DOOR DE JUNGLE NAAR HET ZUIDEN, IN DE RICHTING VAN DE KUST


MALLIGHEID! OM DE KUST TE BEREIKEN, MOETEN WE DOOR HEEL INDOCHINA... MINSTENS VIJFHONDERD KILOMETER DOOR VIJANDELIJK GEBIED... DAT IS GEKKENWERK!
DAT IS HET JUIST! DAARTOE ACHTEN DE JAPPEN ONS NIET IN STAAT!


ZIJ LIGGEN IN HET NOORDEN OP ONS TE LOEREN.. VOORDAT ZE HET IN DE GATEN KRIJGEN, DAT WE ERUIT GEKNEPEN ZIJN, HEBBEN WE AL EEN FLINKE VOORSPRONG


DE WILDERNIS IS TROUWENS ONZE VEILIGSTE SCHUILPLAATS. WIJ MOETEN DOOR EEN WEINIG BEKEND GEBIED, WAAR DE JAPPEN ZELF ZICH NOOIT GEWAAGD HEBBEN
J.223.B.


BOVENDIEN HEBBEN WE NIET TE KIEZEN!
GRR! WE ZIJN OMSINGELD EN DIE LELIJKE MO SLUIPT HIER OOK ERGENS ROND.

HUP ROBBEDOES

PEKELZONDEN

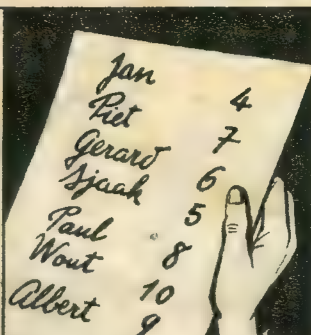
Om mijn jongens niet af te schrikken door te veel technische termen, laat ik hen alvast een partijtje spelen. Wat gaan ze daarbij te keer! Wat al fouten tegen de spelregels!

Laat ons eens energiek orde in de zaken stellen. Ik scharrel een zakagenda op en schrijf daarin alle fouten, die ik zie plegen. En om volledig te zijn, voeg ik er de fouten bij, die ze in hun vurigheid vergeten aan te geven.

Naderhand krijgen ze dat te horen. Ze vinden het eerst grappig, dat de regels van het basket-spel ook een incorrecte houding van supporters en publiek straffen. Het idee is echter niet kwaad! Maar ze schrikken toch een beetje, als ze horen op hoeveel straffen ze nog recht hadden, als het een echte wedstrijd geweest was. Technische fouten zijn maar pekelzonden, maar ze mogen evenmin door de vingers gezien worden. Mijn rakkers beloofden dan ook prompt beterschap.

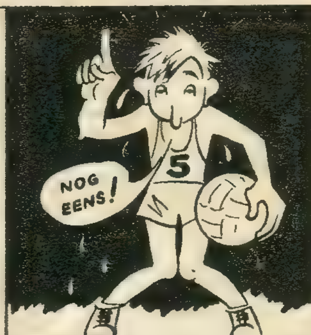
FRANK.


MEER DAN EEN MINUUT LATEN VERLOPEN, ALS DE SCHEIDSRECHTER BEGINNEN GEFLOTEN HEEFT.

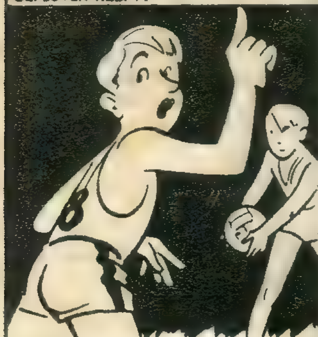


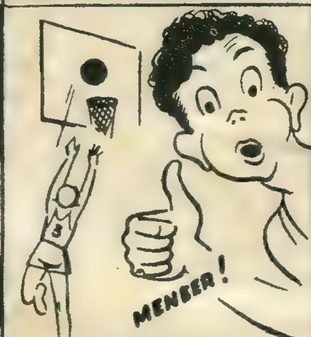
VERZUIMEN NAAM EN NUMMER VAN DE SPELERS OP TE GEVEN, OP Z'N LAATST TWEE MINUTEN VOOR DE WEDSTRIJD BEGINT.


DE BAL HOUDEN OM TIJD TE WINNEN.



"DOOD SPEL" VRAGEN, NA DAT AL DRIE KEER GEKREGEN TE HEBBEN


"DOOD SPEL" VRAGEN, ALS DE BAL GESPEELD WORDT.



"DOOD SPEL" VRAGEN, ALS MEN NIET IN HET BEZIT IS VAN DE BAL.


HET TERREIN VERLATEN ZONDER TE WAARSCHUWEN.


MET ARMGEZWAAI EEN TEGENSTANDER VERHINDEREN TE SPELEN.


OP EEN TEGENSTANDER STEUNEN OM DE BAL TE BEMACHTIGEN.


ALS PLAATSVERVANGER HET VELD OPKOMEN ZONDER TE WAARSCHUWEN.


EEN GEWONDE SPELER KOMEN VERZORGEN ZONDER VERLOF


ALS JAN PUBLIEK DE SPELERS EEN TEKEN OF TIP GEEFT.



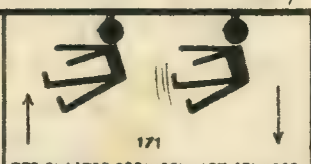
HANDEN IN DE HALS, AFWISSELEND MET DE ELLEBOGEN DRAAIEN. ALS 42, MAAR NIET GELIJKTIJDIG, DOCH AFWISSELEND.



DE KRAAIENMARS. MET GROTE PASSEN EN AFHANGENDE ARMEN DE KAMER ROND.



OP JE RUG LIGGEND JE LICHAAM STREKKEN DOOR ARMEN EN BENEN TEGELIJK OP TE TILLEN. ALS 432, MAAR GESTREKTE ARMEN EN BENEN TEGELIJK OPHEFFEN.



TER PLAATSE SPRINGEN MET AFWISSELEND DE GESTREKTE BENEN OPHEFFEN. ARMEN SLAP. OM DE TWEE SPRONGEN AFWISSELEND RECHTER- OF LINKERBEEN OMHOOG EN WEL GESTREKT.

Kookaburru, de giftige vogel.



DE vogel Kookaburru hoort thuis op Nieuw - Guinea, dat zelf als 'n vreemde vogel boven Australië ligt...

Al schijnt er de Zuiderzon nog zo mooi, al ruisen er de oerwouden met hun bomen, slingerende lianen en varens als grote orgels, al stuwt er de zee haar blauwe, witgekuifde golven nog zo statig op de kust, Kookaburru blijft een treurende vogel.

Omdat hij geluid geeft als een kriepende zaag ?... Om zijn grauwe verenpak, dat veel weg heeft van dat van onze nachtegalen ?... Nee, want Kookaburru is niet ijdel. En wat zijn gekriep betreft, dat vindt hij zelf heel mooi !... Maar hij vindt het verschrikkelijk, dat hij altijd zo eenzaam is en gemeden wordt ! Hij, die toch zo aanhankelijk is, die zo graag met andere beesten zou omgaan en zelfs met de gekroesde Papoea's, die hij in het dichte oerwoud onder zich ziet voorbijschuiven. Maar iedereen schuwt hem, omdat hij de enigste giftige vogel is !...

In het begin, toen de andere dieren nog niet wisten, dat hij hen doden kon enkel door een pikje met zijn puntige snavel, had hij heel veel vrienden. Maar toen hij op zekere dag met een jonge kangeroe speelde, pikte hij het beestje spelenderwijs even in het vochtige neusje. Het was echt als liefkozing bedoeld en zo verstond het jonge beestje het ook. Nog wel een uur lang hadden ze in het hoge bos met de paraplui-bomen samen gestoeid en gebuiteld. Maar de volgende morgen lag de kleine kangeroe dood. Vergiftigd !...

Van boom tot boom en ver over de kale vlakten werd het verteld en gefluisterd. Waar Kookaburru toen ook verscheen de kangeroe's vluchten met grote, geluidloze sprongen, de vogels zwegen verschrikt in de bomen en zelfs Roodbaard, het grote evenzwijn met de geweldige slagtanden, kroop dan diep in zijn leger om beveiligd te zijn voor de giftige bek van Kookaburru...

Treurig zette de vogel zich neer op de hoogste tak van een eucalyptusboom en keek met droef gekriep naar de wuivende boomkruinen, waarin de drukke apen zich — uit vrees voor hem — nu ook al muisstil hielden.

Hij keek uit over de Torres-Straat, waar het zeewater de dromerige vissen wiegde. Ach, hij wist wel, dat ook aan de andere kant van dit geweldige water zijn droeve faam al verspreid was en dat ze ook in Australië bang van hem waren !...

Toen zag hij Ya-Doe het bos inhollen. Ya-Doe, de kleine Papoea met zijn bolrond buikje. In de taal der Papoea's had Ya-Doe tegen vader en moeder gezegd, dat hij graag alleen het bos in wilde.

En zijn ouders hadden, als alle ouders, natuurlijk gezegd, dat hij dat niet mocht doen, omdat het te gevaarlijk was.

Maar.. als alle koppige Ya-Doetjes over heel de wereld, wachtte onze man slechts op de eerste gelegenheid de beste om stilletjes weg te lopen !

Toen Ya-Doe achter een dikke boom uitstapte, bevond hij zich plots tegenover Roodbaard, het everzwijn.

— Goeie dag, grote hond, zei Ya-Doe op zijn Papoeaas.

Roodbaard keek hem met zijn felle rode oogjes eens vernietigend aan.

— Kom hier, zei Ya-Doe weer.

Roodbaard gromde, krabde met zijn hoeven in de grond, maar vertikte natuurlijk om te komen.

Ongehoorzaamheid — tenminste bij anderen ! — kon Ya-Doe niet dulden. Hij stapte naar Roodbaard toe, die hoe langer hoe kwader keek en in de grond krabde. Maar Ya-Doe hield niet van kunsten. Hij nam het evenzwijn bij een van zijn grote laporen en trok met alle macht.

Roodbaard was natuurlijk woedend. Hij stak zijn ruwe, rode tong wel tien centimeter lang uit zijn bek met de vervaarlijke slagtanden en rukte zich los. Van de weeromstuit tuimelde Ya-Doe achterover en kwam in een hoop bladeren terecht.

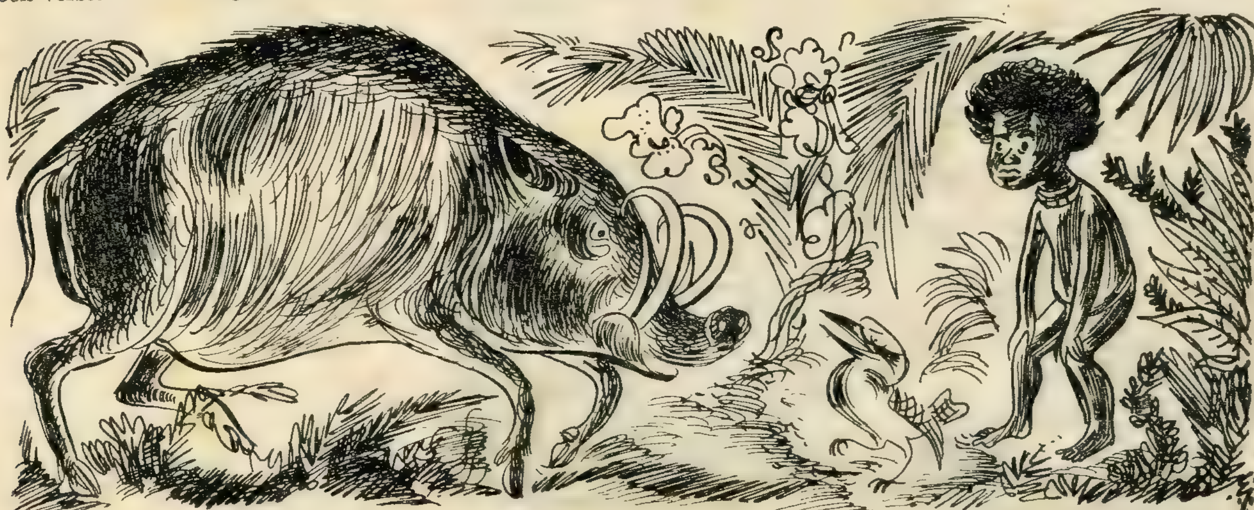
Toen werd Roodbaard eerst echt woedend ! Zou hij, Roodbaard, die zo gevreesd was door apen en kangeroes, het zomaar goed moeten vinden, dat een snotneus als Ya-Doe hem aan zijn oren trok ? Knorrend kroop hij wat achteruit, almaar spiedend naar Ya-Doe, die daar nog op zijn hoop rottende blaren lag. Toen boog Roodbaard de kop voorover om op Ya-Doe in te rennen. Met zijn verschrikkelijke slagtanden zou hij die deugniet eens eventjes openrijten !...

Hoog vanuit een apenbroodboom had Kookaburru alles gevolgd. En hij wist, wat nu komen zou. Maar in dat hachelijk ogenblik liet hij zich als een steen vlak voor Roodbaard vallen, liet waarschuwend zijn zingende zaaggeluid horen. Roodbaard keek op, zag de vogel vlak voor hem, vergat zijn oor en maakte rechtsomkeert. Hij sjokte 't bos in en nog lang hoorde men het gekraak van takken, die door het zware beest kapotgetrapt werden.

Ya-Doe nam toen Kookaburru mee. Wat schrokken vader en moeder ! Dat was een giftige vogel ! De jongen deed rustig een kurken stop op de bek, die hij er 's avonds afnam, om Kookaburru beter te laten slapen...

Eerst een hele tijd later, toen Ya-Doe en Kookaburru allang grote vrienden waren, begrepen de mensen, dat die giftige vogel een zacht en tam beest was... En tot over de Torres-Straat ging het ontroerend verhaal, hoe Kookaburru eens een mensenkind het leven gered had...

H. CORNELIUS.



WE VLIEGEN met duiven...



TWEE uur 's morgens op een vliegveld, « ergens in België ». In het licht van een enkele schijnwerper staat een Dakota. En ernaast een vrachtauto, volgestapeld met manden duiven. Ik kijk nieuwsgierig toe. Twee man laden de roekoeënde duiven in de vrachtruimte van het vliegtuig...

Ja, deze duiven worden door de lucht naar het Zuiden vervoerd. Ver van huis worden ze losgelaten en morgen zullen de duivenmelkers van Antwerpen, in de Kempen en de Vlaanderens de hemel afspeuren, lokken en fluiten en met de voederbus rammelen, in de hoop, hun kleppers het eerst op hok te hebben !

Heel de lading wordt in de buik van de DC3 gestouwd. Dan slaan de deuren dicht en de piloot keert zich lachend tot mij :

— Klaar, meneer ! Wilt u instappen ?...

Ik kom achter de vliegtuigbestuurder te zitten op de enige stoel, die nog vrij is. De radio geeft de laatste weerberichten door. De motoren worden aangeslagen. We kunnen weg.

Nog even een radio-praatje met de controle-toren. Rijen schijnwerpers flitsen aan. Onze Dakota begint waggelend over het gras te taxiën, neemt snelheid, verheft zich en scheert over de slapende stad. Recht naar Frankrijk gaat de koers.

Nog vroeg in de morgen bereiken we ons einddoel : Avignon ! Op het vliegveld zelf, zoals is afgesproken, worden de duiven gelost. Een telegram aan het bestuur van de duivenbond, dat alles naar wens verlopen is en... de bestuurder kan een hazenslaapje doen.

Als ik 's middags op het vliegveld verschijn, is de piloot alweer druk doende, kijkt motoren en stuurinrichting na.

— Ja, die luchtvrachtvaart is een hondenbaan, vertelt hij me. Als een piloot van de geregelde luchtlijnen aankomt, gooit hij zijn handschoenen neer, groet de mecaniciëns, die zijn kist zullen nakijken en heeft verder geen zorgen. Maar wij moeten alles zelf opknappen...

— Vertrekken we gauw ?

— Ja, ik krijg een lading perziken die naar Londen moeten...

Over de radio komt een bericht binnen.

— Ik krijg daarjuist een seintje van onze handelsagent in Londen. Hij heeft een verhuisboeltje gevonden, dat naar Brussel moet !

Het gezicht van de piloot straalt.

— Zo heb ik vracht voor heel het traject !

Ja, dat is de grote kunst : nooit met een lege kist te vliegen ! Op alle landingsterreinen, die worden aangedaan, is de eerste vraag aan de handelsagent, of hij niet een retourvrachtje heeft. Het wordt alleen een puzzle, als er verschillende vrachtjes zijn ! Maar deze keer gaat het prachtig : met duiven uit België naar Avignon... Met perziken uit Zuid-Frankrijk naar Londen... Uit Engeland met een verhuisboedel naar Brussel...

Laat in de avond zijn we op het vliegveld Croydon. Nu mag mijn piloot wat langer slapen, want hij kan eerst Maandagmiddag naar België terug.

Als ik weer op het vliegveld te Evere sta, moet de verhuis (voor een lid van de Engelse ambassade) nog uitgeladen worden. Het toestel moet weer worden nagezien en dan pas kan er wat rust genoten worden. Gelukkig hebben we niet te kampen gehad met mist of ongunstige weersomstandigheden !

Deze « tramping », zoals dat ge-

noemd wordt — vrachtvervoer door de lucht — is bij ons vooral na de oorlog opgekomen. Met oude Dakota's, Starks, Junkers en zelfs met de kleine Piper-Cubs worden de klanten bediend.

Weer een telefoontje :

— Kunnen jullie een vrachtje aardbeien van Deurne naar Parijs sturen ?...

— Zeker ! Hoe laat kan de vracht op het vliegveld zijn ?...

Dan gauw een telegram naar de handelsagent in Parijs, dat hij zorgen moet voor retourvracht. Weg is de Dakota alweer...

Er wordt al heel wat door de lucht vervoerd. Vooral bloemen, fruit, groenten, kaas, wijn, enzovoort. Natuurlijk is deze manier van verzenden duurder dan met trein of boot ! Maar het gaat ook zoveel vlugger, wat voor een product als aardbeien wel de moeite en kosten waard is. Nu gaat zo'n vrachtje in een paar uur naar Londen, Parijs, Stockholm, Kopenhagen of Wenen. Per spoor of per boot duurt dat enkele dagen, met heel veel overladingen meestal, en een kwart van de lading is vaak naar de vaantjes. En... wie eerst komt, eerst maalt !

Zo kunnen onze Belgische producten het eerst op de markt komen, frisser en mooier dan de aanvoer van welk land ook. De grotere kosten voor vervoer worden op die manier wel uitgehaald.

Ook gewone vrachtauto's (al of niet met oplegger) lopen over geweldige afstanden en er kan van alles gebeuren. Maar de chauffeur (of de chauffeurs !) weten, dat er overal garages en behulpzame handen zijn. Een piloot van de vrachtluchtvaart heeft dergelijk hulp (nog) niet ! Het moet altijd maar sneller en sneller. Juist in het vlugge afleveren van de koopwaar bestaat het wezenlijke succes van deze « tramping ». Het allervoornaamste instrument van zo'n piloot is dan ook zijn... polshorloge ! Dan dient er wat gewaagd bij ongunstige weersomstandigheden. Hij moet kunnen opstijgen ook bij somberder weerberichten en zijn kist kunnen neerzetten op moddervelden.

En dat is nog niet alles ! De gronddienst van onze luchtvaart is nog niet ingesteld op « tramping ». Een Dakota heeft normaal een startbaan van 1.300 meter nodig om van de grond te komen. Wat een probleem als de startbaan maar 900 of 1.000 meter is ! Dan moet je op het laatste moment je kist nog van de grond optrekken en rakelings over bomen of huizen scheren...

Verder heeft zo'n vrachtpiloot niet alleen te vliegen ! Hij moet zijn koopwaar bewaken, vrachtwagens zoeken voor verder vervoer en naar alle richtingen telefoneren. En wat, als de geadresseerden in geen velden of wegen te bekennen is, of de vracht niet op tijd op het vliegveld ? Want het uurrooster moet zo goed mogelijk gehandhaafd blijven.



Men moet enige tijd het leven van deze mannen meegeleefd hebben, om te weten hoe zwaar, maar ook hoe vol verrassingen hun bestaan is. Piloot A. moet naar Rio de Janeiro om er drie « anaconda's », reuzenslangen, op te halen en naar de Londense dierentuin te brengen. Piloot B. komt met gorilla's uit Kivoe. De beesten liggen in het ruim aan kettingen, die dikker zijn dan een vuist. Piloot C. vloog met een vracht wijn-in-vaten, die onderweg begon te werken. Hij kreeg de politie van Angoulème achter zijn veren, die wilde weten, waarom het « bloed » geregend had op de stad !

Dergelijke dingen kunnen alleen een vrachtvlieger overkomen ! Maar daarnaast heeft hij ook eentonige uren : nachtvluchten, vliegen in de mist, landen bij archi-slecht weer op doorweekte kleine vliegvelden (waarvan hij misschien nog nooit gehoord heeft !...) Verder het nakijken van de motor en de vitale delen van zijn kist. Hij moet zich uit de moeilijkheden weten te redden en liefst zoveel en zolang mogelijk met een behoorlijk vrachtje in de lucht zijn.

Misschien zijn er ook onder jullie, die voelen voor zo'n avontuurlijk bestaan. Begin dan alvast met je te harden en je wil te vormen ! Wees energieke kerels, die zich nooit, door welke moeilijkheid ook, uit het veld laten slaan. Dan komt ook eens jullie tijd !

Onze Knollentuin

KNOLLENTUINREGLEMENT

Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen
Art. 2 : Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd
Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk ». Wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld ».
Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.
Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.
Art. 6 : Tekenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.
Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

Voor Piet Kwabbernoot ook maar één spade in de grond steekt, steekt Snuffel in deze knollentuin van wal met een woord van oprechte waardering voor het vele en goede werk van de F. T. C. van Marcel en zijn mannen. Voor me liggen de nummers 8 en 9 van hun krant. Wat al vooruitgang in opgenomen werk, zo vers als proza en niet te vergeten het tekenwerk van **FRANK** en **PALLIETERKEN** ! En wat Snuffel het meest genoegen doet is het feit, dat de beste knollentuinrakkers daar elkaar gevonden hebben en er een prettige geest van kameraadschap in hun rangen heerst. Jullie scheppen daar samen wat moois, dat altijd een prettige herinnering zal blijven. Dat is een hartelijk proficiat waard voor leider **MARCEL** en al zijn leden. Van harte het beste, rakkers !

En laat nu P. K. maar voor de pinnen komen !

LOEKIE uit **Oostende** knolt een opstel over haar geboorteplaats Antwerpen. Ze krijgt hier de ereplaats. Niet wanhopen aan het kennen en kunnen van onze rakkeresjes, Denise ! Hebben ze in de laatste knollentuinen weer geen goed plaatsje veroverd ? Och, het moest eerst lente en zomer worden, eer ze uit hun schulp kropen. Schrijf maar eens naar : Pacificatiestraat 35, Antwerpen en je hebt onze goeie R. aan de lijn !

MIJN GEBOORTESTAD

Ik ben geboren tussen de duizenden geluiden van het bedrijvig, koortsig leven der Scheldestad, te Antwerpen, het juweel der Vlaamse steden.

De bonkige paarden, de stoere dokwerkers, het machtige leven van de dokken, het lossen en laden der zeereuzen geven ons een beeld van een wereldhaven.

Doch « mijn » stad is niet enkel een havenstad, doch ook een baken der kunst op alle gebied.

Als men wandelt door die typische, kronkelende straatjes van Oud-Antwerpen komt men tot de bevinding, dat de stad een ziel heeft, die heel diep gaat en ver de tijden indrong en die spreekt uit alles. Uit de torens der kerken en de trapgevels der oude verweerde huisjes, uit de vele Lieve-Vrouwen beeldjes met een devoot lichtje ervoor, die men op bijna elke straathoek ziet...

Dan kan men zich zo heel en al verplaatsen in vroeger tijden... De tijd van « Lange Wapper », de geest van Antwerpen die altijd voor een grap te vinden was.

— Hij kon, zo zegt men, van « St Anneke » het uur lezen op de Onze-Lieve Vrouwentoren ! De tijd van « Kloude » de boze, met kettingen rammelende geest... Voor geen geld ter wereld zou men zich 's nachts aan de dokken gewaagd hebben.

De dagen waarin men nog vast geloofde aan alle legenden en geesten van Antwerpen.

Nog bestaat het « Steen », een oude burcht, die spreekt van het verre verleden. Op de Grote Markt, voor het prachtige stadhuis, staat het beeld van Brabo, die zoals de legende ons vertelt, de reus Antigoon de hand afhakte en die in de schelde wierp. Dichtbij steekt de Onze-Lieve Vrouwe Kerk haar ranke, slanke toren fier de lucht in.

Het Hart van de Scheldestad, de Meir, de woelige Keyserlei, het drukke Astridplein is alle Sinjoren dierbaar. De vreemdeling, die naar Antwerpen komt, zal vast en zeker de dierentuin bezoeken. Vraag eens aan een jonge Sinjoor of hij niet van de « Zoologie » houdt ! Hij zal uw vraag zeker met een gretig « ja » beantwoorden.

Soms verlang je in al die drukte en gewoel naar wat stille poëzie. Dan hebben we de schone parken, de beschaduwde lanen en de rust van verrassend mooie stille straatjes.

Ik houd van mijn geboortestad, van Antwerpen !

LOEKIE uit **Oostende**.

ROY ROGERS en **ZORRO** uit **Rotterdam** stichtten een eigen « studio » en Roy komt afzetten met een traditionele cowboy-knol met veel revolvergeknal en Amerikaanse woorden, die ons Nederlands ontsieren ! Maar aangezien op deze knol gezwoegd is, wil Snuffel hem toch een plaatsje geven.

ROY ROGERS EN DE VEEDIEVEN

Op zekere dag was Roy Rogers op de Bar-O ranch, toen er achter de corral geschoten werd. Roy floot zijn paard Trigger en sprong in het zadel. Bij de corral gekomen, zag hij juist, hoe een paar rustlers de benen namen. Roy zette de achtervolging in. Hij trok zijn revolver en mikte op een der veedieven. Een schot... en raak ! Weer mikte Roy en weer ging er een tegen de vlakte. En onderwijl greep hij zijn lasso, zwaaide hem boven zijn hoofd en... zzzzzt ! gleed hij over de schouders van een der twee overgebleven boeven. Trigger bleef staan en de boef tuimelde van zijn paard. Vlug bond onze held hem aan een boom en joeg daarop de andere boef na. Deze bereed een prachtige volbloed. Yoy's paard, Trigger, was echter een snelle Indiaanse mustang : klein maar taai !

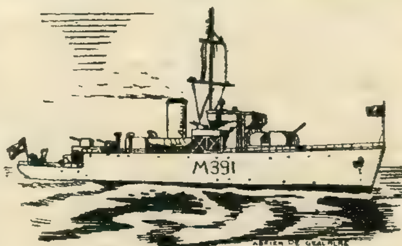
Opeens struikelde het paard van de boef en de man vloog over de hals van zijn rijdier. Hij liet zijn gordel vallen en boog zich over het paard, zonder op Roy te letten, die inmiddels naderbij gekomen was.

— Hij heeft zijn voorbenen gebroken », zei de boef met een door tranen verstikte stem.

Hij pakte zijn revolver, richttte, en met een « Vaarwel, Maisy », vuurde hij. Het paard maakte een stuiptrekking en was dood...

Roy wendde zijn paard om en vertrok. Hij slikte de brok in zijn keel weg...

ROY ROGERS uit **Rotterdam**.



Tekenknol naar foto van NORBERT G. uit Conterdam.

Nog een knol, waarin onze P. K. veel plezier heeft ! **SUPERMAN 27.107** uit Arendonk zet zijn (= P. K.) glimmende bol in het zonnetje.

IN DE WILDERNIS

— Wat een hitte, zuchtte P. K., terwijl hij met een zakdoek het zweet van zijn voorhoofd veegde.

P. K. was leider van een expeditie, op zoek naar olifanten. De enige blanke vriend, die hij hier bij zich had, was Jan Kordaat.

— Kop op, ouwe jongen ! Wij hebben ons doel bijna bereikt, zei Jan.

— Meester, riep een neger, wij olifanten opgemerkt !

— Laat ze maar komen, antwoordde Piet. We zullen ze leren.

— Wees toch voorzichtig, raadde Jan aan.

Daarop trokken ze verder. Hoe dichter ze bij de olifanten kwamen, hoe kleiner het hart van Piet werd !

— Stil nu, waarschuwde de neger van daarstraks.

Wat Piet toen zag deed zijn acht haartjes bibberend overeind komen.

Daar, tussen het lover der bomen, stond een olifant, onbeweeglijk !

Piet en Jan interesseerden zich vooral voor de slagtanden van het beest.

— Schiet... maar schiet dan toch, Jan, riep Piet, die zichzelf niet meer kon inhouden.

Kalm legde Jan aan. Hij wist dat hij de eerste keer het beest op de goede plaats moest raken, anders...

Het schot ging af, een luide knal, even wankelde de olifant een viel toen dood neer.

— Hoera, je hebt hem, Jan !



P. K. in hoger sferen. Gezien en getekend door WITTE AREND uit Herentals.

Onze Kruiswoordraadsels

HORIZONTAAL

1 : Landbouwwerktuig. — 2 : Daar (bijwoord). — 3 : Spil. — 4 : Krokodil. — 5 : Zich in het bezit van iets stellen. — 6 : Uitroep van pijn. - Schuifbak in een tafel. - Grote watermassa. — 7 : Voorzetsel.

VERTIKAAL

1 : Twee dezelfde klinkers — 2 : Scherp en kantig gebeente van vissen. — 3 : Gracht. — 4 : Rivier in België. — 5 : Tweeklank. — 6 : Kreet. — 7 : Turks bevelhebber. — 8 : Voorzetsel. — 9 : Bezittelijk voornaamwoord. — 10 : Klein hert. — 11 : Ontkenning.

OPLOSSING VAN VORIG RAADSEL

Horizontaal. — 1 : Keh. — 2 : Klove. — 3 : Rapen. — 4 : Kever. — 5 : Konak. — 6 : Riet. — 7 : El.

Vertikaal. — 1 : Re. — 2 : Kil. — 3 : Koe. — 4 : Krent. — 5 : Lava. — 6 : Kopek. — 7 : Ever. — 8 : Hen.



's Avonds werd er druk gefeest P. K. was zelfs zo vriendelijk, een samba te dansen. Hij zag echter de bananenschil niet voor zijn voeten. Een luide gil, een plof, en... ons Pietje lag op de grond.

De volgende dag trokken ze verder, nieuwe avonturen tegemoet.

SUPERMAN **27.107** uit Arendonk.

Eervolle vermeldingen zijn er verschillende. Die verdienen **Texas Bill** uit **O. L. Vr.-Waver** voor zijn eigenwerk-knolletje en z'n nageknold versje. Vervolgens de rakkers van het St Albertuscollege te EKSAARDE : **Old Shatterhand 30.132** (met twee opstelknolletjes en een tekenknol) en **Staalhart 30.170**. Van beide vrienden wint het de laatste. Proberen jullie nog eens en als je knolletjes perfekt zijn, worden ze ook graag geplant. Veel succes ! **Adems 30.267** draagt een knol op aan zijn vriend Gene Autry : werk, dat eveneens een eervolle vermelding waard is.

Herbert uit **Hoofdplaat** (Zeeland) moet persé zijn tekenknolletjes in Oostindische inkt uitvoeren, anders kunnen ze niet afgedrukt worden, zelfs al zouden ze prachtig zijn !

In het dichterknollenperk rijmt **BLAUWE TOEKAN 26.438** uit **Bredene aan Zee** er lustig op los. Hij beschrijft ons de genoegens van een bescheiden burgerman, die met zijn nieuw wagentje naar de kust toert. Een prettig niemandalletje !

DE INSPANNING VAN EEN ONTSPANNING

Papa, Mama, Jan en Joke,
bolden met hun klein « Renault-ken »,
tegen zestig naar de kust,
voor een welverdiende rust.
Maar, een weinig uit de stad
kreeg de achterband een gat
Papa krikte,
Joke hikte,
kreeg een sjiek !
Jantje snikte,
had ook trek !
Mama's voorraad uitgeput :
Jantje kreeg geen « babbelut » !
Tranenland kon niet gestut !

Papa vond zich echt een held,
zonder vijf centiemen geld
stond het bijwiel opgesteld !
Mama echter, die keek zuur...
« Ach, je kleren ! » kreet ze « Tuur ! »
« Leuk he, Mama, Jan en Joke,
zo een dag met ons « Renault-ken » ! »

BLAUWE TOEKAN **26.438** uit Bredene aan Zee.

RI-RANK uit **O. L. Vrouw-Lombeek** gaat onze goede Alberic achterna dromen. Als hij daarbij een wakker rakker blijft, kan het geen kwaad ! En eervolle vermelding voor het versknolletje van **Nachtruiter 29.560** uit **Brugge**, die nog niet al te best mt rijm en rhythme overweg kan, maar wel iets degelijks in elkaar weet te zetten ! Volgende keer beter ?

DROMEN VAN DIE TIJDEN

Ik ben zo graag geheel alleen
alleen met m'n gedachten,
weg van mens en iedereen
ga 'k, waar dromen wachten.

Vergetend tijd en werk en uur
vertoef ik in 't verleden.
Ze waren van zo korte duur
die vreugd en heerlijkheden !

Het is zo zalig, enig goed
zo zacht en zoet te dromen ;
en 'k zucht in droeve bedevloed :
« Die tijd moest wederkomen ! »

't Is al voorbij ! 't Is schoon geweest
'k zal steeds aan die tijden
geheel mijn hart en ziel en geest
en droomgedachten wijden.

RI-RANK uit
O. L. Vrouw-Lombeek.

Voor hun tekenwerk verdienen deze keer een eervolle vermelding : **Zwarte Valk 29.835**, wiens beste knol helaas niet in Chinese inkt is ! **Zwarte Gier** uit **Wilsele** is nog wat onvast van lijn. Ook **Norbert V. S.** uit **Roeselare** deed uitstekend zijn best.

Sjarel pijpt en puft en paft blauwe sliertten Appelterre... O nee, het is Semois ! Die twee soorten tabak rookt hij afwisselend op de even en oneven dagen. Maar wij doen er goed aan te verdwijnen voor het rookgordijn ons bereikt ! Tot volgende week, rakkeresjes en rakkers-knolplantlustigen ! Doe je best thuis en op school ook op hete, lome dagen. P. K. geeft met zijn blinkende bol het voorbeeld. Je laat je toch niet kloppen door hèm ! Beste groeten van ons drietjes, vooral van tuinbaas

SNUFFEL.



Een tekenknol, die voor zichzelf spreekt door FRANK uit Merksem.

Een Krijgslist

KALIEF Ali Biba Ben Bajadim belegerde het stadje Mepmar aan de rand van de Grote Woestijn. Al maanden lagen zijn beste troepen in een ring om de vesting, zo dicht, dat zelfs geen muis uit de stad ontsnappen kon.

De toestand van de belegerden werd wanhopig. Aan drinkwater was nog geen gebrek, maar de laatste kruimel voedsel was opgegeten. Men begon al aan de leren zadels der kamelen en aan oude sandalen, die echter maar een mager soepje gaven...

In dit stadje woonde echter een oude vrouw, wijzer dan tien sjeiks te samen. Toen het stadsbestuur en de goeverneur der bezetting niet meer wisten, van wat hout pijlen te maken, gingen ze dat oudje raadplegen.

Minka Lalla Sotima begon met een hele dag na te denken. Toen riep ze de mannen terug.

— Haal me een geit en de laatste schepel graan uit de kluis op het gemeentehuis.

Was dit het loon, dat de oude Minka voor zich bedong ? Bezorgd gaven de oude regenten het gevraagde. Hoe groot was echter hun verbazing, toen de oude vrouw het graan voorzette aan de geit. Het uitgehongerde beest at natuurlijk alles tot de laatste korrel op. Was de oude van honger soms al krankzinnig geworden ?...

De geit kon bijna niet meer lopen, zo had ze gegeten. Ze kon zelfs niet meer mekkeren want het kostelijke graan zat tot in haar keel. Ze kokhalsde.

Toen deed Minka Lalla Sotima, de wijze vrouw van Mapmar, de stadspoort openen en dreef de geit naar buiten. De belegeraars zagen het beest dwalen en maakten er zich onmiddellijk meester van. Soldaten zijn dol op geitenvlees en zo was ons beestje ook spoedig geslacht.

Toen men echter de maag opensneed, bleek die vol kostelijk graan te zitten. Onmiddellijk ging men dat aan Kalief Ali Biba Ben Bajadim rapporteren...

— Bij Allah, riep de Kalief wanhopig uit. Hebben de inwoners van Mepmar nu nog zoveel graan in voorraad, dat ze er hun geiten mee mesten ? En dat terwijl het beleg van hun stad al drie manen duurt !... Daar is geen uithongeren aan !

Ontmoedigd liet hij toen onmiddellijk het beleg opbreken.

D. BERNARD.

GEHEIME BOODSCHAP

De Wesp : J4M—46N3467 4NK4N 7963KN 346+ 4X6+ 34J4 84N63K +4X6+ 9XRJ4 +—XN64N Z—0J4 K0NX4N 14R642 X4N79 6J45R —64—R4N H4267 34J4N 34692X479 54N+ 9S6H9H9H9 3KH—XP79 6J4XXN5R9 PJ4K 0N614 R7R95 4NM46 7484S 645R— 464N19N 74+4S P4N7— 74R.



ZWIJGEND VOLGEN DE FRANSE WAPENKNECHTEN DE VERRADER DIE HEN NAAR HET HUIS VAN ADOLF VAN NIEUWLAND IN DE SPANJAARDSTRAAT BRENGT, WAAR MACHTELD NU ALLEEN WOONT.



DE FRANSEN STELLEN ZICH STILZWIJGEND AAN BEIDE ZIJDEN VAN DE DEUR. OP.



BRAKELS LAAT DE KLOPPER VALLEN..





OP EEN TEKEN VAN DE CRESSINES STAPPEN DE FRANSE SOLDATEN DE WONING BINNEN...



... EN OVERMEESTEREN DE BRAVE MEID, NOG VOOR ZE DE GELEGENHEID HEEFT OM OOK MAAR EEN KREET TE SLAKEN...



ZE BRENGEN HAAR VOOR HUN MEESTER





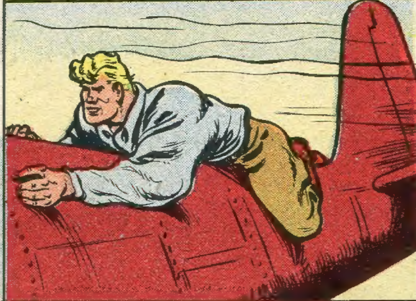


de BLAUWE SPERWER

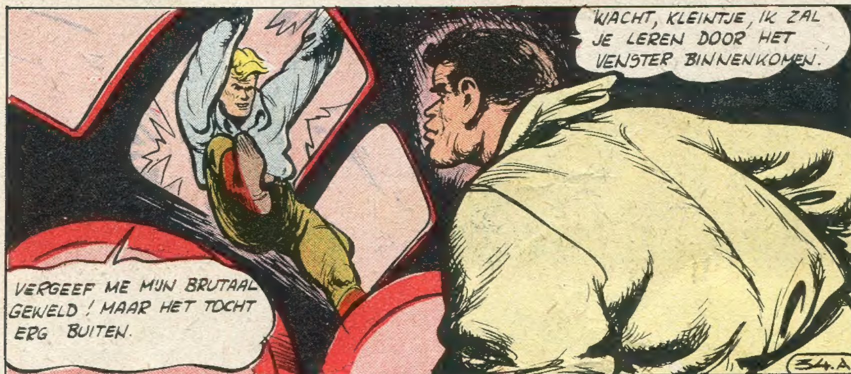
door Sirius

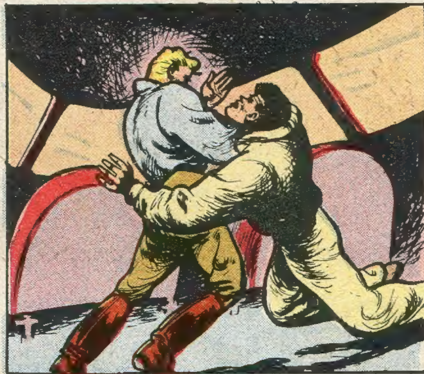
ERIK HEEFT ZICH AAN HET VLIEGTUIG VASTGEGREPEN WAARMEE EEN DER BENDE-LEDEN VAN DE "ZEVEN PIJLERS" DE VLUCHT NEEMT.

Gevecht in de Lucht

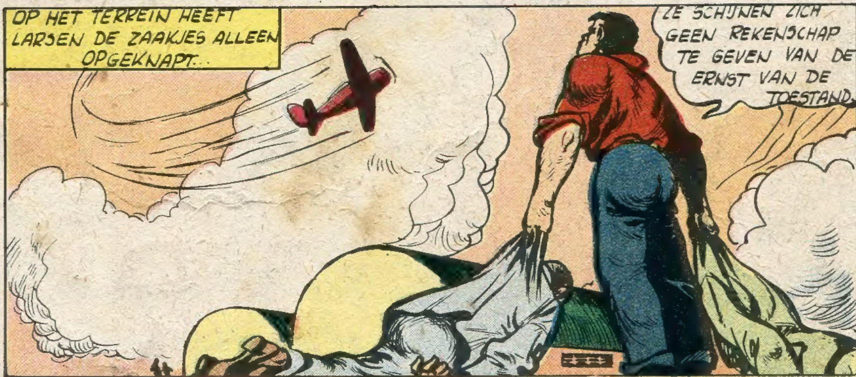






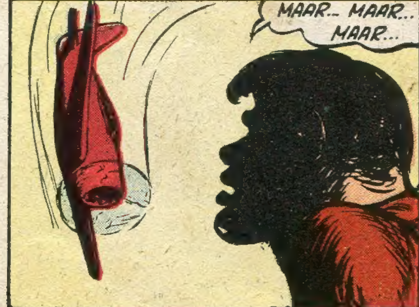




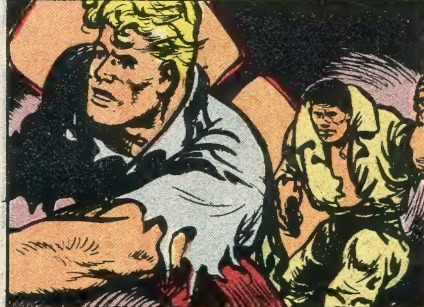


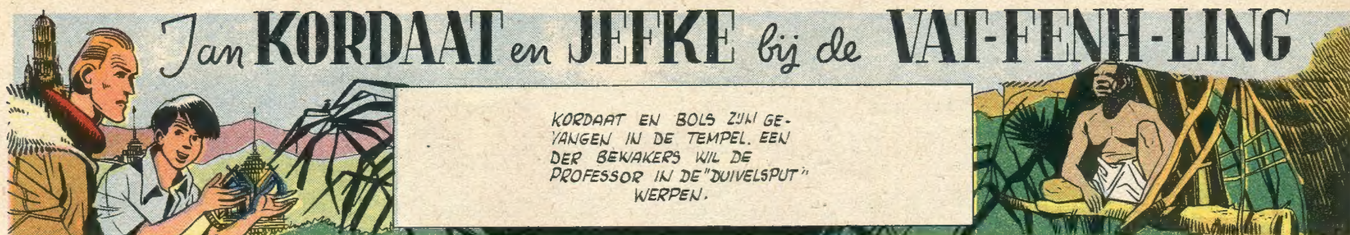












Jan KORDAAT en JEFKE bij de VAT-FENH-LING
KORDAAT EN BOLS ZIJN GEVANGEN IN DE TEMPEL. EEN DER BEWAKERS WIL DE PROFESSOR IN DE "DUIVELSPUT" WERPEN.



DE "DUIVELSPUT" IN, JIJ OUWE IDIOOT! EN IK HOOP DAT IK JE NOOIT ZAL TERUG ZIEN!
KORDAAT, HELP! AI! MIJN BAARD!
LAAT LOS, JIJ...



STOP! NOG ÉÉN STAP EN JE BENT ER GEWEEST!
DAT ZAL IK JE VROEG OF LAAT BETAALD ZETTEN!



IK GEEF JE EEN GOEDE RAAD, VRIENDJE, KIJK ACHTER JE ALS JE LANGS DE "DUIVELSPUT" GAAT, WANT IK ZAL VAN DE GELEGENHEID GEBRUIK MAKEN...



HOE KON IK ZO DOM ZIJN HEN TE WAARSCHUWEN! PICCO HEEFT DE HELFT VAN ZIJN AANDEEL BELOOFD OM HEN UIT DE WEG TE RUIMEN... HOE MOET IK HET NU AANLEGGEN?.. OCH! IK ZAL ER WEL IETS OP VINDEN...



DE SCHURKEN MOETEN DE BLOKKEN HIER TOCH WEGHALEN MAAR HOE? DAT MOETEN WE TE WETEN KOMEN, PROFESSOR! HOU JE OREN EN OGEN OPEN! MAAR PAS OP VOOR DAT GEBAARDE HEERSCHAP!
HE! JULLIE DAAR, VOLG MIJ! NU IS ER WERK AAN DE WINKEL... NAAR DE OVENS!



KORDAAT WANTROUWT ALFRED, MAAR OOK PICCO HOUDT HIJ IN 'T OOG
IK GEEF JE NOG DRIE DAGEN OM HET KARWEITJE OP TE KNAPPEN, ALFRED. DAN HEEFT MIJN VOORSTEL GEEN WAARDE MEER!
DROMMELS! ROEP ZO NIET! DADELIJK HOREN ZE ONS NOG!..



EN WORDT MAAR NIET ONGEDULDIG! IK SPEEL HET WEL KLAAR... MAAR DE KAPITEIN ZAL UITLEG WILLEN...
DAT ZIJN JOUW ZAKEN! EN HET IS TOCH MAAR EEN VROUW! IK HEB GEZEGD: DRIE DAGEN EN DAAR BLIJFT HET BIJ!
KLIK



TWEE DAGEN REEDS WERKEN KORDAAT EN BOLS ONDER HET WAAKZAAM OOG VAN DE TWEE MANNEN...



MAAR JEFKE HEEFT ZIJN TIJD GOED GEBRUIKT
WE ZIJN ER BIJNA, JONG-LO. ZEG DE VAT-FENH-LING, DAT ZE ZICH VERSPREIDEN EN DAT ZE ZICH KALM MOETEN HOUDEN!
YOM ¡GOMAT! ARVAK!
GRRR! OKH AGHO!



PAAPE V.XII
JONG-LO, "IJZEREN HAND" EN DE PROFESSOR ZIJN GEVANGEN! WE MOETEN HEN BEVRIJDEN. LUISTER HOE WE HET ZULLEN DOEN!..

de BAARD en de KALE













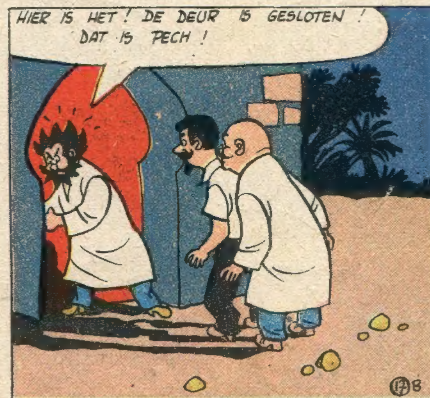




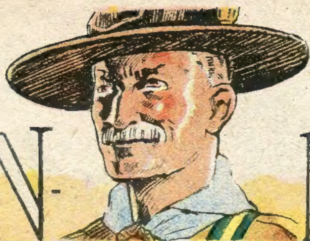






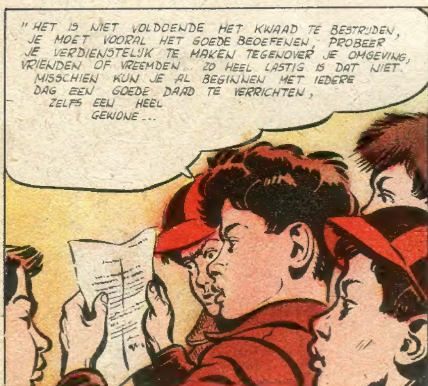


BADEN-POWELL

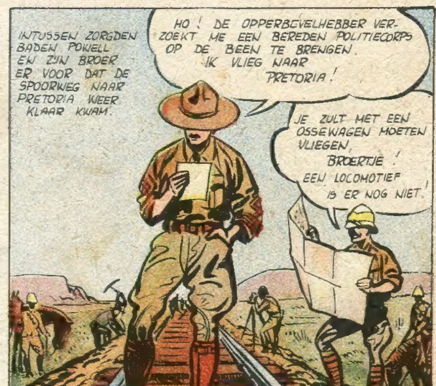


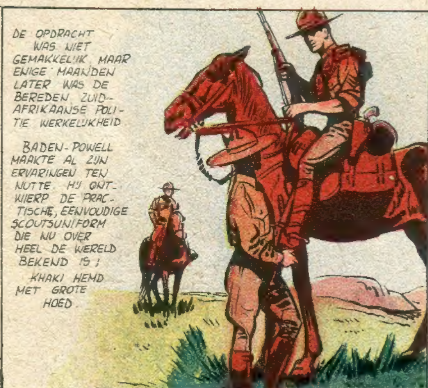


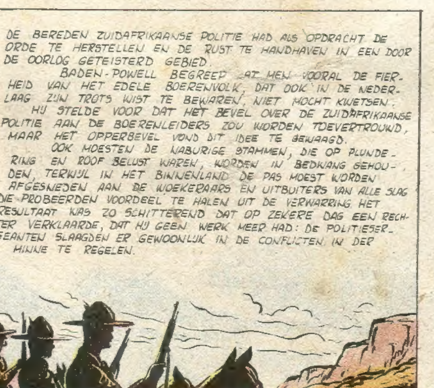




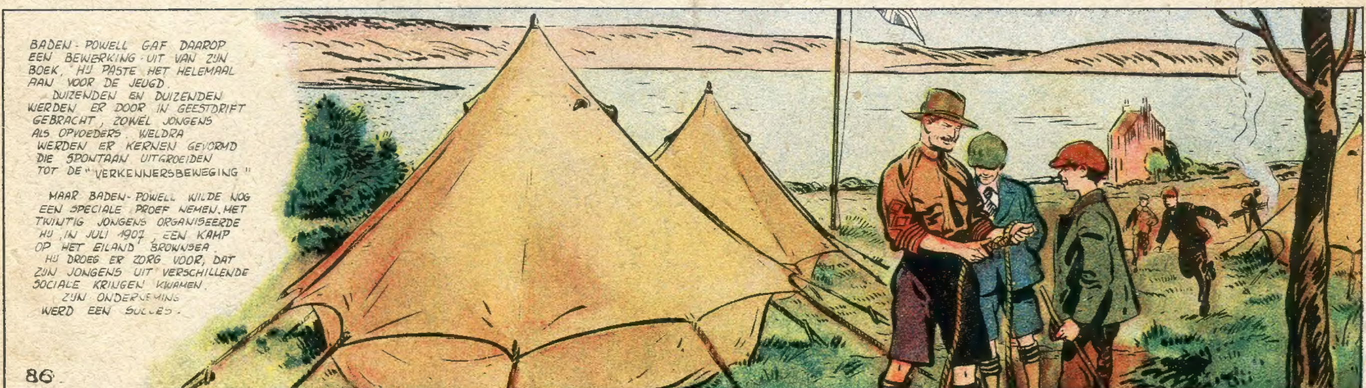












Uitgeverij J. DUPUIS, Zonen en Co.